

135

GAB

ΤΟ

ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1892.

2044

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ μεγαλειτέρα στάσις, ἦν τὸ ἀνώτατον τῆς Ὀρθοδόξιας κέντρον ἐπεδείξατο ἄχρι τοῦδε ἀπέραντι τοῦ πρό ἔτους καὶ ἐπέκεινα ταράξαντος τὴν ἡμετέραν φιλήσυχον πόλιν ζητήματος, ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν γραμμῶν τούτων, λύοντες τὴν ἄχρι τοῦδε ἀπέραντι τοῦ κοινοῦ τηρηθεῖσαν σιωπὴν ἡμῶν καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὴν θεραπείαν πληγῆς, ἣν βαθέως διήνοιξεν ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος ἀσύνητος πολιτεία ἀφ' ἐνός, ἀνήκουστος δὲ ἰδιοτελεία ἀφ' ἑτέρου.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τοῦτο πράττομεν μετὰ κόπον, ἡμεῖς πρῶτοι αἰσθανόμενοι τὴν θλίψιν, ἣτις δικαίως καταλαμβάνει τὸ ὁμογενὲς δημόσιον ἐπὶ τοῖς ἐκάστοτε διεγειρομένοις καὶ διατυπουμενοῖς παραπόνοις ἐναντίον προσώπων, ἅτινα τὴν ἑαυτῶν ὑψηλὴν ἀποστολὴν συναισθανόμενοι ἔδει νὰ ἐφελκύωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν ἐκείνων, ὧν ἐτάχθησαν ποιμένες, καὶ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ὁμονοίας μετ' αὐτῶν συνεργαζόμενοι παρέχωσι τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα παρ' αὐτῶν δικαίως προσδοκῶσιν Ἐκκλησία καὶ Γένος.

Πλὴν ὅταν τὴν ποιμαστικὴν ράβδον ἐμπιστευθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οὔτινες τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα χάριν κενῆς φιλοδοξίας περιβληθέντες, οὐχὶ τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς περιφρούρησιν τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαστικὴν αὐτῶν ταχθέντων σκοποῦσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν ἀκολάστων παθῶν καὶ ἰδιοτελῶν ὀρέξεων παρτοῖα μηχανόμενοι ἐπιφέρωσι τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν παραζάλην εἰς λύκους μεταβαλλόμενοι ἵνα εἰς τὴν ἀνεμοζάλην αὐτοὶ χαίρουσιν, ὅταν οἱ τὰς χρυσοῦφάντους στολὰς περιβαλλόμενοι ἀμαυροῦσι τὴν λάμψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγαλματωγήτου αὐτῶν χαρακτήρος, ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἱερὸν αὐ-

τῶν ἀξίωμα, καὶ ἀντὶ καλῶν ἔργων, ἄτιμα ὡς οἱ κοσμοῦντες τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν μῆτραν ἀδάμαρτες ἔδει γὰρ λάμπωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, παρέχουσι τὸνναντίον ἡμῶν παραδείγματα ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν χριστιανῶν πεποιθήσεως ἐπιδρῶντα, ὅταν οἱ τὸ σύμβολον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν ἀναρτῶντες, ἀρίσχυροι γὰρ καταδαμάσωσι τὸ ἐαυτῶν πάθος, πρὸ οὐδενὸς μέσου ὀπισθοχωροῦσιν ὅπως ἐπιτύχωσιν αὐτόχροημα τῆν ἐξόρτωσιν ἐκείνων, οἵτινες τολμῶσι γὰρ ἐγείρωσι φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἀγαρακτῆσεως πρὸ ἀνηκούστων ἀνομιῶν καὶ θρησκευτικῆς ἐκλύσεως, καταφεύγοντες δὲ εἰς χαμερπῆ καὶ ἀντιχρυσ πρὸς τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἀξίωμα κείμενα μέσα, κατέρχονται μέχρι τοῦ ὑποδυθῆναι τὸ ἀπεχθές τοῦ προδότου πρόσωπον καὶ εἰς φρικώδεις καὶ ψευδεῖς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς κατὰ ἐντίμων πολιτῶν καταγγελίας ζητοῦντες γὰρ σθέσωσι τὴν τρομερὰν ἐκδικητικὴν αὐτῶν δύσιν, δολοφονικὸν ἐμπήγουσιν ἐγχειρίδιον εἰς ἐκπαιδευτικὰ σώματα, τῶν ὁποίων τὴν περιφρούρησιν Ἐκκλησία καὶ Γένος αὐτοῖς ἐνετέλετο, ὅταν τέλος τοιαῦτά τινα ἀπὸ πολλοῦ ὑποβαλλόμενα ταῖς ἀνωτάτοις ἡμῶν ἐκκλησιαστικαῖς καὶ ἐθνικαῖς ἀρχαῖς, οὐ μόνον οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται προσοχῆς ἀλλὰ δι' ἀσυγγνώστου ἀνοχῆς ὑποθάλλονται παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔδει γὰρ ἐξαλείψωσιν ἄχρι τοῦδε τὸ ἐπὶ τοῦ κληρικῶν σώματος ἀραφανὲν τοῦτο ἔλκος, κανστικωτάτου μέσου χρῆσιν ποιούμενοι πρὸς διάσωσιν τοῦ λοιποῦ σώματος ἐκ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸ γαγγραινῆς, οὐδὲν ἕτερον ὑπολείπεται ἡμῶν, τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφοσιωμένοις τέκνοις τῆς μητρὸς Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰμὴ ὑψώνοντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φωνὴν, γὰρ ἐξεύρωμεν ἡμεῖς τὸ μέσον πρὸς ἐπούλωσιν τῆς ὡς ἀρχόμενοι εἶπομεν ἀπὸ τοσούτου χρόνου διαροικθείσης ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος πληγῆς, ἣτις ἀπειλεῖ γὰρ καταστῆθαι θανατηφόρος. Οὕτω οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς δημοσιότητος μέσον ἔχοντες, εἰς αὐτὴν καταφεύγομεν, παραθέτοντες ὧδε τὰς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διαβιβασθείσας ἀραφορὰς καὶ ἐκθέσεις ἡμῶν, δι' ὧν πιστῶς ἐξεκονίξεται ἢ τε μεμπτὴ πολιτεία καὶ διαγωγή τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἡμετέρων κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν

ταχθέντος μητροπολίτου κ. Γαβριήλ, ὅπως ἴδῃ τὸ δημόσιον τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀνεχομένους προστάτας του.

Ἐν Κερασσῶντι, τῆ 24 Ἰουλίου 1892.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Γνωστὴ ἐστὶν ἡ ἐπὶ ἐμπορίῳ, ναυτιλίᾳ καὶ γράμμασιν ἀνὰ τὸν Πόντον θέσις τῆς ἡμετέρας ἐλληνικῆς πόλεως. Οὐδέποτε δὲ μέχρι σήμερον ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶδεν ἐν ἡμῖν διενέξεις, φατρίας, κομματισμούς, διαπληκτισμούς, καταδιώσεις Ἀρχιερέων, οἳαι αἰεποτε ἐχαρακτήρισαν ἄλλας ἐν τῷ Πόντῳ ἁμόρους πόλεις. Τοῦτο δὲ δὲν ἐμφεθῶς ἴσμεν ὅτι ἱκανὸν ἐστὶν ἐγγύθιον τῆς φιλησυχου καὶ φιλοπροόδου διαγωγῆς τῶν ἡμιτέρων συμπολιτῶν.

Καὶ ὁμως βέβαιον δαίμων ἐπέπρωτο νῦν νὰ διαταράξῃ τοὺς κύκλους τῶν φιλησυχῶν ἡμῶν συμπολιτῶν. Ἡ ἄσωτος, ἡ ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐπάσχολουμένη εἰς τὸ χαρτοπαίζειν καὶ κυβεύειν, ἡ προδοτικὴ τῶν πολυτίμων ἐθνικῶν ἡμῶν προνομίων πολιτεία τοῦ νῦν Τραπεζοῦντος κυρ Γαβριήλ Ἰατρουδάκη, ἐπέπρωτο, λέγομεν, νὰ σπείρῃ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ζένηα δαιρέσεως, ταραχῶν, νὰ ἐπιφέρῃ δὲ παραλυσίαν καὶ παρακμήν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡμῶν καταστήματα, ἅτινα αἰεποτε ὡς φωστῆρες σελαγίζοντες δ' ἐφώτισαν καὶ τὸν περίετ ἐλληνισμόν.

Δὲν ἠδυναίμεθα πλέον νὰ καταπίνωμεν μέχρι πυθμένος τὸ ποτήριον τῶν ἀσχημιῶν, τῶν ἀδικιῶν, τῶν ὀργῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ! δὲν ἠδυναίμεθα πλέον νὰ ὑποστῶμεν τὴν ἐν ἡμῖν ριζικῶς καὶ ἐνδομύχως ἐγγυχαρχθεῖσαν οἰκτράν, θλιβεράν, καὶ προδοτικὴν πολιτείαν τοῦ κυρ Γαβριήλ! ἦν ἀντὶ νὰ κολύψῃ μεταμελούμενος καὶ ἐπανορθῶν ὅσα ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του ὀδίκημάτα καὶ ἀνοσιουργήματα ἐπραξε, νατέφυγε καὶ καταφεύγει εἰς τὸν τύπον τῶν τυφλῶν καὶ ἐστιγματισμένων καὶ τυφλῶς σχηματισμένων παρασίτων ὀργάνων του, ὅπως καθιέρωσῃ τὸ διαβόητον ἀξίωμα του «διαίσει καὶ βασιλεύει» καὶ διὰ σατανικοῦ καὶ κατὰ νόμου πέπλου νὰ καλύψῃ τὴν ὑποκριτικὴν καὶ οἰκτροτάτην πολιτείαν του προκαλῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ Ἡροστράτειον ὄδον καὶ ἐπαίνους ὅτι δῆθεν κατώρθωσεν Ἡράκλεια ἄθλα καὶ ἀνευθριάστως νὰ προσάψῃ μῦθον κατὰ προσώπων ἅτινα τὸν βίον αὐτῶν ζήθυσαν ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς

πόλεως ἔργων καὶ πραγμάτων. Οἴκοθεν ἐνοεῖται, Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ὅτι ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ γνωμικὸν «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῶν τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις κατεχόντων ἀρχηγῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου, ἀπέσχομεν νὰ μιμηθῶμεν τὸν κύρ Γαβριὴλ καὶ κατέβωμεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα φέροντες εἰς φῶς τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ. Προτιμήσαντες δὲ τὴν νομιμον καὶ εὐθεῖαν ὁδόν, διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς, καταγγέλλομεν τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ, μεθ' οὗ, ἡ ἑλληνικὴ ἡμῶν κοινότης, ἀποκηρύξασα αὐτὸν, διέκοψε πᾶσαν μετ' αὐτοῦ ἐπίσημον καὶ μὴ σχεσίν· καὶ τοῦτο ἀσχέτως πρὸς τὰ ὄργανά του.

Ἐκθέσωμεν ἤδη τὰς τε ἱεροσουλίας καὶ ἀσχημίας αὐτοῦ.

Α'. Ἐν τῇ συμβάσει τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, μεγάλου εὐεργάτου τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κινητὸν μέρος αὐτῆς, οὐ μόνον κατεχράσθη ὀγδοήκοντα ὀκτῶ λίρας ἐπὶ διαφόροις προφίσεισι καὶ δὴ προμηθεῖα, ἀλλὰ καὶ μετατρέψας τὰ ὁμολογὰ εἰς τὴν διαταγὴν του, ἐδέχθη ὁμολογὰ μὲν μὴ φερέγγια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐλάττωσιν δὲ πενήκοντα λιρῶν κατακρατήσας δὲ καὶ αὐθαιρέτως ἐπὶ διτάμηνον τὰ εἰσπραχθέντα συμποσύμενα εἰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα καὶ μίαν λίρας. Οὕτω δὲ οἱ μὲν προαπελθόντες εὐεργεταὶ τῆς κοινότητος ἡμῶν προνοοῦντες ἐκληροδότησαν τὰ ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν, ὁ δὲ κύρ Γαβριὴλ ὁ ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν ταύτην, καὶ τοῦτο πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, περὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν ἧτις ἐχαρακτήρησε τοὺς προκατόχους αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς, ἔγνω νὰ ἐκτείνῃ χεῖρα ἱερόσουλῳ ἐπὶ τοιούτων σωτηρίων χρημάτων, ὅπως κορήσῃ τὴν ὑπεράγαν αὐτοῦ ἀπλησίαν.

Β'. Κατὰ τὴν ἐταῦθα διαμονὴν αὐτοῦ εἶχε τελεωτήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ ὁ μακαρίτης Φώτιος Ἐλευθεριάδης, ὅστις δ' ἀ διαθήκης αὐτοῦ, συνταχθείσης κατὰ ἐν ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ, διέθεσεν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, τῶν ὀθωμανικῶν ἐκπαιδευτηρίων λεπτοκαρεῶνας, ὑπὲρ τῆς συζύγου δὲ αὐτοῦ οὖν τοῖς ἄλλοις κτήμασι διέθεσε καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἧτις θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ διαθήκη αὕτη ποικιλοτρόπως παρεγγήθη καὶ ἐγνωμοδοτήθη ὅτι μένουσιν ἀδιάθετα τὰ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς τοῦ μακαρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ταγαρόκ μετρητὰ, συμποσύμενα εἰς ἑπτακοσίας περίπου λίρας καὶ χρεωστικὰ τινὰ ὁμολογὰ ὡς καὶ ἑτέρας δύο λεπτοκαρεῶνας μεθ' ἑτέρων ἐν Κασσιόπῃ κτημάτων, οἱ παρ' ἡμῶν ἐν τοῖς πράγμασι προὔχοντες ἔπειταν τὸν μόνον ἐπιζῶντα τοῦ μακαρίτου ἀδελφόν, τὸν νόμιμον δηλαδὴ καὶ ἄμεσον κληρονόμον (καταφυγόντα εἰς τὸ Σε ἦ) ὅπως μὴ ἀκρωτριάσῃ τὴν διαθήκην, ἀλλὰ πᾶν τὸ μὴ νυμφονευθὲν ὑπὸ τῆς διαθήκης, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ νχοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς ἐν Κασσιόπῃ μικρᾶς ἐκκλησίας, ὧν τὴν δαπάνην ζῶν ὁ διαθέτης ἀνεδέξατο, νὰ παραχωρήσῃ πᾶν δικαίωμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐναπολιφθείσης περιουσίας, τοὺς τόκους

δὲ καὶ τὰς προσόδους νὰ καρπωθῆ ἡ χήρα μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, ἀποθανούσης δὲ, νὰ περιέλθῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Δυστυχῶς ἡ λυσιτελής αὕτη λύσις οὐ μόνον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κυρ Γαβριὴλ δὲν ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἠδυνήθη ἡ περιουσία αὐτῆ νὰ διαφυγῇ τῶν ἀρπακτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἀρχιερέως αὐτοῦ· καθότι λόγῳ ἐπικυώσεως καὶ ἄλλων αὐθιγῶν δικαιωμάτων ἀφαίμαξε τὴν εὐπιστον χήραν εἰς πεντήκοντα λίρας καὶ τρεῖς περικοὺς τάπητας. Μὴ ἀρκούμενος δὲ εἰς αὐτάς, διανοήθη νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῷ μακαρίτου, ὅπως τὰ χρήματα ταῦτα περιέλθωσιν εἰς χεῖράς του, ἵνα δυνηθῆ νὰ οἰκιοποιηθῆ ἑτέρας ἑκατὸν, ὡς ἐκήρυξε λίρας. Εὐτυχῶς ὁμως ὁ ἐπιζῶν ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου ὑποπτευθεὶς τοὺς πλεονεκτικοὺς σκοποὺς του, διὰ τηλεγραφήματος ἐματαίωσε τὰ δόλια αὐτοῦ σχέδια. Ἀποτυχὼν τότε, μετεκαλέσατο ἑ. Τραπεζῶντι τὴν χήραν τοῦ μακαρίτου καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους μεμακρυσμένους συγγενεῖς καὶ διὰ Μητροπολιτικῆς ἀποφάσεως παρανόμως κατεχερμάτισε τὴν διαθήκην μεταξὺ πέντε συγγενῶν, ὥστε ἀντὶ ἑπτακοσίων λιρῶν οὕτε ἑκατὸν πεντήκοντα θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς χήρας ἢν οἰκτρότατα ἠπάτησε, καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, καὶ ἀντὶ εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχῶν, ἀρὰς καὶ ὕβρεις ἐπέσυρεν ὁ κυρ Γαβριὴλ.

Γ'. Ἐνῶ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἡμῶν, τοὺς συνταχθέντας ὑπὸ τοῦ νῦν Ἰωαννίνων κυρίου Γρηγορίου Καλλιῶ, ἅπασαι αἱ πρόσδοι τῶν ἀναφορῶν καὶ δικῶν καὶ διαζυγίων καὶ διαθηκῶν, θεωρουμένων ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας ἀνήκουσι τῷ ταμίῳ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ κυρ Γαβριὴλ ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του, ἐκ τῶν πενήκοντα πέντε ἀναφορῶν καὶ διαζυγίων ἐπιδοθέντων αὐτῷ, οὐ μόνον περὶ τὰς ὀγδοήκοντα λίρας ἐκακώθη, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ διαδικάσῃ, ὡς μὴ εὐκαιρῶν ἐκ τῶν εὐωχιῶν, χαρτοπαιγνίων καὶ κυβειῶν, πρὸς ἐπίμετρον δὲ καθυστέρησε καὶ τὸν εὐτελεῖ μισθὸν τοῦ μόνου κλητῆρος τῆς Δημογεροντίας.

Δ'. Εἰσήξεν ὡς μέλη ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ Ἀντιπροσωπεῖα τοὺς λεγομένους Νεοφύτους Ἰωάννην καὶ Ἀριστότελην, στερουμένους τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὡς μηδέποτε ἀποτίσαντας τὴν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων συνδρομὴν αὐτῶν, καθότι ὅτε πρὸ ἰκανῶν ἐτῶν οἱ γονεῖς αὐτῶν διεπληκτίζοντο περὶ διανομῆς κτημάτων καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν ἠπειλεῖτο νὰ καταστραφῆ, ἡ ἑλληνικὴ τῆς πόλεως Δημογεροντία παρεμβάσα μετὰ πολλῶν κόπων καὶ πόνων ἐπὶ μῆνα, ἐπέφερεν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, διασώσασα τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀμοιβὴν οἱ διαπληκτιζόμενοι διέθεσαν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων δύο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργαστήρια. Ἀναφανδὸν καὶ ἐνταῦθα παρέβη τοὺς διεπόντας τὴν ἑλληνικὴν ἡμῶν κοινότητα κανονισμοὺς ὁ κυρ Γαβριὴλ. Ἐπίσης καὶ ὁ ἕτερος Ἰωάννης μικρὰν τινα ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κοκκάρης εἰλίαν, ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθεῖσαν ὑπὸ τῆς νόμφης αὐτοῦ Κουζῆς αὐθαίρετως κατα-

κρατεῖ, εἰ καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ διατέλει ἀμέτοχος πάσης μετὰ τῶν Νεοφυτῶν συναφείας. Εἰσάγων λοιπὸν ὁ κύρ Γαβριὴλ τοιαῦτα ὄντα ὡς μέλη εἰς τὴν Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπεῖαν καὶ χρώμενος αὐτοῖς ὡς νευρόσπαστα, διμιοιργῶν δὲ φατρίας καὶ κόμματα ἐφαρμόζει τὸ διαβόητον αὐτοῦ ἄξιωμα «διαίρει καὶ βασιλεύει». Τούτους δὲ ἔχων συνδαίτη, μόνος καὶ ἐταίρους ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, φοβερούς δὲ καὶ συστηματικούς συμπαίχτορας εἰς τὰ χαρτοπαίγνια καὶ κύβους, ἐγένετο σκάνδαλον μὲν φοβερὸν τοῖς ὁμογενέσι καὶ ἑτερογενέσι, παίγιον δὲ καὶ ἄξιος χλευασμοῦ καὶ περιφρονησεῶς παρὰ τῶ χρυστεπωνύμῳ λαῶ.

Ε'. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πονηρῶν τούτων ἐκούλευσεν τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου ὁ κύρ Γαβριὴλ, συνέστησε, συνεβούλευσε, παρεκάλεσε τῶ ἐνταῦθα Προξένῳ τῆς Ρωσσίας κ. Κολλάρω, ὅστις ζῆ ἐν τῇ προσοδοφόρῳ οἰκίᾳ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, συνεχίζων τὸν προκάτοχόν του ζήσαντα ἐν αὐτῇ ἐπὶ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ προπληρῶνων τὸ τριετὲς ἐνοίκιον νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν οὐπῶ παρασκευασθεῖσαν οἰκίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου. Καὶ τοῦτο ὡς νὰ μὴ ἤρχουν τῶ Ἀριστοτέλει ὄσα παρὰ τοῦ κύρ Γαβριὴλ ἐνέμετο ἀφειδῶς καθ' ἐσπέραν κυβεύων καὶ χαρτοπαίζων μετ' αὐτοῦ.

ΣΤ'. Χαράλαμπος τις Ἑρμείδης γνωστός ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τιμωρίῃ, ἐν τινι ὑποθέσει παρὰ τῇ Δημογεροντίᾳ, διότι παρεκάλεσε τῶ κύρ Γαβριὴλ πρὸς ἀναψηλάφησιν τῆς ἐκ δέκα πέντε μετζιτίων δίκης του διαβεβαίων ὅτι λάθος κατενοήθη, ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀποπεμφθῆς ἀποτόμως ἐτιμωρήθη δι' ἀναγνωσεως ἐπ' ἐκκλησιῶν ἐπιτιμίου κατ' αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα.

Ζ'. Βασίλειός τις Παπαντωνίου τέως ἀντιπρόσωπος ἐπὶ ἀγωγῇ τῆς χήρας νύμφης αὐτοῦ ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ διαδικασίᾳ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὡς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἔχουσα ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς διαδικαζομένης περιουσίας. Πρὸς ἀπάντησιν ὁ κύρ Γαβριὴλ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ ὠπλισμένος διὰ καθέκλας καὶ ὡς γενναῖος ἀθλητῆς ὀλίγου δεῖν κατιφόνειεν αὐτὸν εἰ μὴ παρενέβαινον οἱ συνεδριάζοντες Διμογέρντες καὶ ὁ κλητῆρ.

Η'. Μιχαὴλ τις Πολίτης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιελθόντες εἰς συζυγικὴν διάστασιν, πρὸς ἐξομάλυνσιν κατέφυγον πρὸς τὸν κύρ Γαβριὴλ. Παρουσιασθείσης λοιπὸν τοιαύτης ἀφορμῆς, καὶ ἀποβλέπων πρὸς τὸ ἴστομικόν του συμφέρον, χωρὶς δηλαδὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ τριακότα πέντε μετζίτια ἅτινα καθυστέλει, συνδρομὴν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁ ρηθὲς Μιχαὴλ καὶ τὰ ὅποια ἡ Ἐφορὰ προέτεινε νὰ κρατήσῃ, ἐξεμεταλεύθη αὐτοῦ καὶ κατάρθρωσε διὰ παντοίων μέσων νὰ ἀπαιτήσῃ διαζύγιον. Διὸ καὶ ἐξ ἀφορτέρων ἀφήρπασε τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς λίρας.

Θ'. Ἐν τῇ ἀπαισίᾳ ἐνταῦθα ἀφίξει του συνεκκλησίας τοὺς χριστιανούς ἐν τῶ ναῶ τῆς Μεταμορφώσεως, κλεισθέντων τῶν δύο ἄλλων ἐκκλησιῶν, τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα ἐν τῶ ναῶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἶτα ἐν τῶ ναῶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅτε καὶ διανεμῶν τὸ ἀντίδωρον ἡργυρολόγει δίκην κυβερνητικοῦ εἰσπράκτορος τοὺς χριστιανούς. Ὡσαύ-

τως δὲ καὶ τὴν πρώτην Παρασκευὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς συνεκκλησιάσας καὶ πάλιν τοὺς χριστιανούς ἐπὶ προφάσει ἀναγνώσεως εὐχῶν καὶ συγχωρήσεως ἀργυρολόγει, οὗ ἕνεκα ὀλίγου δεῖν στάσις ἐγένετο τῶν χριστιανῶν ἐπὶ τῇ κατακρίτῳ αὐτοῦ διαγωγῇ. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ ἐπέβαλεν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐφημέριους τῆς πόλεως, ἵνα περιερχόμενοι ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν ἐγγράψωσιν ὀνόματα πρὸς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἀργυρολογοῦντες διὰ τοιούτων κατακριτέων μέσων, πληρώσωσι τὸν Κοσβανὸν τοῦ κυρ Γαβριὴλ, καταστάντα ἕνεκα τῶν συνεχῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων ἐν τῇ κυβείᾳ ἀπωλειῶν του, πίθου τῶν Δαναίδων.

Ι'. Ἀντὶ πέντε λιρῶν ἐπέτρεψε τῷ ἐφημέρῳ πατῆρ Ἰωάννη νὰ ἐξομολογήσῃ διὰ παντός ἐν Κερασσοῦντι. Ἀσυνεπῆς ὅμως ὁ κυρ Γαβριὴλ εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, μετεκαλέσατο ἐκ Σουρμένων ἕτερον Πνευματικόν, ὅστις καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ Ἰησὺς διανομῆς τῶν προσδῶν ἐξήσκησε τὸ ἔργον του. Οὕτω δὲ θύμα ἀπληστίας ὁ πατὴρ Ἰωάννης ἐγένετο. Πρὸς τούτοις κατ' ἐντολὴν τοῦ κυρ Γαβριὴλ καὶ ἐπ' ἀμυδιῇ ὡσαύτως τῶν ἡμίσεων προσδῶν ὁ ἐκ Σουρμένων Πνευματικὸς ἠθέλησε νὰ περιέλθῃ τὰς οἰκίας καὶ ὑποχρεωτικῶς νὰ ἐγγράψῃ ὀνόματα πρὸς συγχώρησιν καὶ νὰ ἀγιάξῃ, οἰκτρώτατα ὅμως κατεδιώχθη.

ΙΑ'. Ἐμπιστευθέντες εἰς τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἔσχομεν τὴν αὐχίαν ν' ἀναθέσωμεν τῷ κυρ Γαβριὴλ τὴν προμήθειαν Σχολάρχου· οἰκτρώτατα ὅμως ἠπατήθημεν· καθότι ἀπέστειλεν ἡμῖν συμπολίτην τοῦ τινα, γερόντιον ἀνίκανον καὶ ἀναλφάβητον, ράκος δὲ τῶν σχολείων καταστάς. Τὸ γε, ὄντιον δὲ τοῦτο ἐπέφερεν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τὴν φοβερὰν παραλυσίαν καὶ ἐποσύνθεσεν τῆς ἀνωτέρας γυμνασιακῆς τάξεως καὶ τὴν ἀπόλειαν τῶν ὀδοδύκοντα λιρῶν τοῦ μισθοῦ του.

ΙΒ'. Διὰ τὸ ἐλευσόμενον σχολικὸν ἔτος ἐπρίκειτο ν' αὐξήσωμεν τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων, ἀναπτύσσοντες τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων διὰ προσκλήσεως ἑνὸς ἐξ Ἀθηνῶν Σχολάρχου ἢ καθηγητοῦ, καὶ ἑτέρας διδασκαλίας ἢ διευθυντῆρος. ὡς καὶ τὸ κεντρικὸν ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρβενιγωγεῖον καὶ ἡ πσοδοφόρος οἰκία τοῦ Προξένου νὰ ἐπισκευασθῶσι καὶ ἀναδιοργανωθῶσι. Ταῦτα δὲ πάντα ἀποχωρησάσης τῆς ἐνεργοῦ Ἐφορίας, οὐδεμιᾶς δὲ ἄλλης δυνηθησομένης ν' ἀντιληφθῇ καὶ ἀναδεθῇ, θέλουσι συντελεσεῖ εἰς τὴν ὀπισθοδύμησιν πάντων καὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ μάλιστα ἐν τῇ παρούσῃ διαίρεισι τῶν πολιτῶν, ἣν καθιέρωσεν ἡ ἐπιλήψιμος τοῦ κυρ Γαβριὴλ διαγωγῇ, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ θεωροῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν κυρ Γαβριὴλ ὑπεύθυνον.

ΙΓ'. Ἴνα μὴ δώσωμεν ἕκτασιν καὶ δι' ἀφηγήσεων ἑτέρων τεταυρρημάτων τοῦ ἐναγῶς τούτου ἀνδρός, καὶ διερχόμενοι ἐξ ἀβοηροσύνης ἀβοόχος ποσὶ τὸν χροῖζοντα ἐπιτιμήσειον καὶ ἐλέγχων βίον αὐτοῦ, ὡς ὑστατα καὶ ἀντεθνὰ καὶ προδοτικὰ τῆς ἐπιληψίμου αὐτοῦ διαγωγῆς καταγγέλλομεν δύο τινά. Ἐν πρώτοις μὲν δι' ἀντεθνικῶν εἰσηγήσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ Τραπεζοῦντος καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Διοικητῇ Πεκῆρ πασᾶ ἐδυσφήμισε τὴν παραιτηθεῖσαν ἡδὴ Ἐφορίαν, ἣτις ἐπὶ τριακονταετίαν ὀλόκκληρον μετ' αὐταπαρνησίας καὶ πρὸς βλά-

ἔην τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἐπροστάτευσεν, ἐπλούτησε, διώκησε, προήγαγε καὶ εὐηργέτησε τὰ ἑλληνικὰ ἡμῶν ἐκπαιδευτήρια. Εἰς ταύτην τὴν Ἐφορίαν, οὐ μόνον οἱ ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδελφικῶς μεθ' ἡμῶν συζῶντες ὀθωμανοὶ καὶ ἀρμένιοι ὀφείλομεν πᾶν ὅ,τι ἔχομεν. Δυστυχῶς ὁμως πρὸς περιφρόνησιν τῆς συκοφαντηθείσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ μὴ ἀνεχρυσμένη γὰρ ποδηγετῆται ὑπὸ τοιοῦτου ἀφιλοκάλου ἀνδρὸς, ἀπέθετο τὴν Ἐφορίαν. Οὕτω δὲ δίκαια καὶ ὀκτῶ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι περιφέρονται ὡς ἔρμαια ἀνά τὰς ὁδοὺς, ὡς μὴ εὐρισκομένων ἤδη ἐτέρων ἢ ἀναλάβουσι τοιαῦτα δυσβάστακτα διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν βάρη, καὶ γὰρ ἀποτίσσωσι τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν μισθούς. Δεύτερον δὲ, ὡς αὐτόθι ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων καὶ ἐν ἀπίσαις τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πόλεσι, μὴ ἐξαιρημένους καὶ αὐτῆς τῆς Τραπεζοῦντος, οἱ διέποντες τὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων καὶ χορηγοῦντες τὰς πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπάνας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν σωματείων, εἰσὶν ἀνάμικτοι ἐξ ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ μὴ. Πρὸς ἀπομάκρυνσιν λοιπὸν τῶν μὴ ὑπηκόων ὀθωμανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καταχθονίων αὐτοῦ σκοπῶν, ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας καὶ Ἐφορίας, ἐχρήσατο τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς προδοσίας μέσον, ὁ ἀναξίως κατέχων τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Τραπεζοῦντος, ὃν ἐλάμπρυναν τοσοῦτοι ἄγιοι καὶ ἐνδοξοὶ Ἀρχιερεῖς. Διὰ διακοινώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Τραπεζοῦντος καὶ τὸν ἡμέτερον Διοικητὴν Πεκίῳ Πασᾶν, ἀπήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ παντὸς κοινοτικοῦ σωματείου καὶ πρίγματος τῶν κυρίων ἀδελφῶν Χ. Πισάνη, ὃν ὁ μὲν διετέλει μέχρις ἐσχάτων ἔφορος, ὁ δὲ ἕτερος ἀντιπρόσωπος καὶ δημογέρον. Ἐνῶ οἱ κύριοι Πισάναι πάντοτε τὰς μεγαλειτέρας χορηγήσεις καὶ συνδρομὰς συνεισέφερον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ νεκροταφείου ὕψωμα καλλωπιζῶν μεγαλοπρεπέστατος ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος δαπάνη αὐτῶν ἀνηγέρθη. Ἐκ τῆς κατακρητίεας καὶ προδοτικῆς ταύτης πολιτείας τοῦ κύριου Γαβριήλ, ἔπεται ὅτι ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀπομακρυνόμενοι πάντες οἱ ξένης ὑπηκοότητος συμπολιταὶ ἡμῶν ὁμογενεῖς τῆς μεθέξσεως ἐν τοῖς κοινοφελέσιν ἡμῶν πράγμασι, θὰ καθυστερήσωσι πᾶσαν τακτικὴν καὶ ἔκτακτον αὐτῶν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν. Οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὁ μακαρίτης Σάββας Παυλίδης, ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος ὑπῆρξεν ὑπήκοος Ρῶσσοις, καὶ οὐτινος τὴν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθειτῶν περιουσίαν κατεχρόσθη ὁ κύριος Γαβριήλ. Οὕτω δὲ εἰς τὸν κύριον Γεώργιον Κ. Κωνσταντινίδην ἄρχοντα Δογοθέτην καὶ ἀπὸ ἐξαιτίας πρόεδρον τοῦ Δημαρχείου, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονύσιον, ὀφείλεται ὅ,τι φιλανθρωπικόν, ὅ,τι θρησκευτικόν κέκτηται ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ κοινότης. Οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι Κωνσταντινίδη, ὃν τὰ φιλογενῆ καὶ φιλόμοισα αἰσθήματα δὲν ἠδυνήθη γὰρ ἐκ μήσῃ δεόντως ὁ κύριος Γαβριήλ, εἰσὶν οἱ δλοκλήρους θύσαντες περιουσίας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῆς ὁμογενοῦς ἡμῶν κοινότητος, δικαίως δὲ ἐπισύραντες τὴν γενικὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ἐκλήθησαν εὐεργεταὶ τῶν ἑλ-

ληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Περὶ πάντων τούτων εἶναι δυνατὸν νὰ πληροφρησῶσι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτῆν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον οἱ κατὰ καιρὸν χρηματίσαντες καὶ ἐπιζῶντες νῦν Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ ἀνὰ τὸν Πόντον διάφοροι πόλεις καὶ ἰδίως εἰ περὶ τὸν κύρ Γαβριὴλ ἐν Τραπεζοῦντι Ἀντιπρόσωποι καὶ Δημογέροντες.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τῆς παραλυσίας ἧδη ἀφικθείσης εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον, παύει πᾶσα μετὰ τοιούτου ἀναξίου Ἀρχιερέως, εὐτυχῶς ἄλλως καὶ ἡ ἐν Αἰξ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς μεγάλου Πρωτοσυγγέλου καὶ ἐν Βέρνη γνωστῆ ἔστιν ἡ διαγωγή, σχέσεις. Διακόπτοντες λοιπὸν πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σχέσιν, καὶ ἀποκηρύττοντες αὐτὸν. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν καὶ τὴν τόλμην ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν πρώτοις μὲν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν αὐθαρέτως κρατηθέντων ὑπὸ τοῦ κύρ Γαβριὴλ ὀδοδύκοντα ὀκτὼ λιβῶν. τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, σὺν τοῖς ὀδοδύκοντα λίραις τῶν δικαιωμάτων τῆς Δημογεροντίας ἐπὶ τῶν ἐπιδοθεισῶν αὐτῷ περὶ τὰς πεντήκοντα ἀναφορῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ληφθῆ ὑπ' ὄψει ἡ δις ἐκτεθείσα τῇ Μητροὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ παράκλησις ἡμῶν, ὅπως ἡ πόλις Κερασούς ἐπανεέλθῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς, μετατρεπομένη δηλαδὴ εἰς Μητρόπολιν, ὡς διετέλει ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐξαπλώσεως τοῦ σωτηρίου χριστιανισμοῦ μέχρι τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου, ὅτε καὶ ἕνεκα τῆς ἀποχωρήσεως ἐντεῦθεν εἰς τὰ μεσόγεια τῶν ἰθαγενῶν χριστιανῶν μετετράπη εἰς Ἐξαρχίαν, διοικουμένην ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀρχοντος Λογοθέτου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει βεβαίως θέλουσιν ἱκανοποιηθῆ καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν περὶ τῆς πόλεως ἡμῶν χριστιανῶν, συμποσομένων εἰς τέσσαρας χιλιάδας οἰκογενείας διατελούσας εἰς οἰκτρὰν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς κατάστασιν, ὡς μὴ δυναμένης τῆς Μητροπόλεως Χαλδίας, ἀπεχούσης σταθμοῦς καὶ παρασάγγας ὀλοκλήρου, νὰ εὐρεθῆ εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετ' αὐτῶν.

Εὐέλπιδες ὄντες ὅτι θέλομεν εἰσακουσθῆ καὶ θελοῦσι ληφθῆ αἱ καταγγελίαι αὐταὶ ὡς ἀληθίσταται, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτῆν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως εὐδοχήσῃ ἢ νὰ μετατρέψῃ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰς Μητρόπολιν, ὅπερ καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ καθόλου ἑλληνισμοῦ, ἢ ἐν ἐναντίᾳ πρὸς τῶν ἐπιπέφυγῃ τὴν ἀντιατάστασιν τοῦ ἀναξίου τούτου, δι' Ἀρχιερέως οἷος ἔστιν ὁ Σιβασμιώτατος Ἀγιος Ἰωαννῶν κύριος Γρηγόριος Καλλιδης.

Διατελοῦμεν δὲ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Θειοτάτης Παναγιότητος πειθήνια τέχνα.

Ἐν Κερασοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1891.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας καὶ

τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς κοινότητος ἡμῶν οἷον προϋχόντων, ἐμπόρων κλπ.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διονυσίῳ

Τῷ Πανσεβάστῳ Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Πόταν εὐεργεσίαν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἡ Δημογεροντία, τὸ γνωρίζει κάθε χριστιανὸς ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν πόρταν τοῦ δικαστηρίου, καὶ διὰ τοῦτο κάθε ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς χρεωστεῖ νὰ σέβηται καὶ νὰ τιμᾷ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δημογεροντίας, ὃ ἂν τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οἱ καλλίτεροί μας ἄνθρωποι τοῦ; ὅπῃ υς ἡ κοινότης μας βάλλει εἰς τὴν λίαν ἐμπειστευμένην ταύτην θέσιν, κάθηται δωρεὰν νὰ δικάζουν τὰς διαφόρους μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ὑποθέσεις μας. Καὶ διὰ τοῦτο ἵνα προλαμβάνηται ἡ φθορὰ τῶν περιουσιῶν καὶ ἡ γέννησις τῶν παθῶν μεταξὺ μας, χριστοῦμεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὅταν παρακούομεν ἀνάγκη νὰ τιμωρώμεθα. Μία τοιαύτη ἀνάγκη μᾶς ἀναγκάζει νὰ τιμωρήσωμεν σήμερον ἐκκλησιαστικῶς τὸν Χαράλαμπον Ἡλίου Ἑρμεῖδην δι' ἐξωκκλησιασμοῦ, διότι περιεφρόνησε τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Δημογεροντίας καὶ τὰς ἐπανειλημένας συμβουλὰς αὐτῆς. Ἔστω λοιπὸν εἰς πάντα τοὺς χριστιανοὺς γνωστὸν ὅτι ἐδώκαμεν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Δημογεροντίαν ἵνα μεταχειρίζηται τὸ αὐτὸ μέσον εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' ὑμῶν.

Ἐν Κερασσοῦντι τῇ 16 Μαρτίου 1891.

+ Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

(Τ. Σ.)

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος.

Ἡ πόλις Κερασσοῦς, ἡ πατρίς μου, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος. Ὁ ταύτης Μητροπολίτης ἐπισκέπτεται κατὰ καιροὺς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἡ ἐπίσκεισις ἦν ποιεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, δὲν ἀποβλέπει ποσῶς πρὸς πνευματικὴν ἡμῶν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς μόνον καὶ μόνον περιστρέφεται εἰς ἀπληστον ἀργυρολογίαν, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ταχτικὴν καὶ ἀγόγγυστον πληρωμὴν τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεως. Ἐνῶ δὲ ἠλπίζομεν παρ' αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι πνευματικὸν ἢ ἔθνηκον, δυστυχῶς τοσοῦτον ἐματαιώσε καὶ διέφθευσε τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν

ἐλπίδας, ὥστε ἐπέφερε τὴν ἐπάρατον διαίρεσιν καὶ τοὺς κομματισμοὺς ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἐκαυῶτο ἐπὶ φιλοσυχίᾳ, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος μόνη αὕτη δὲν ὑπέπεσεν εἰς διαιρέσεις καὶ κομματισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπέπρωτο νὰ ἐπιφέρῃ, πῦτος; ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριήλ.

Ἄπορῶ ὁμως ἐκ τίνων αἰσθημάτων ἢ Α. Σεβασμιότης ὀρμωμένη ἐμηχανεύθη πολλὰ ἐναντίον μου ἐν τῇ ἐνταῦθα τελευταίᾳ περιόδῳ Της. Ἄλλὰ τοῦτο εὐνόητον (διότι βέβαια δὲν ἐνέδωκα εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ ἀργυρολογικὰς ὀρέξεις Της). Καὶ ὡς μὴ ἦρουν αἱ διχόνοιαὶ καὶ αἱ διαιρέσεις ἃς ἐπέφερον, προέβη μετὰ τὴν ἀναχώρησίν Της καὶ εἰς τὰ πλεον ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἀνθεθνικὰ διαβήματα.

Οὕτω πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐνταῦθα Καίμακάμης μας ἐξοχώτατος Πεκὴρ Πασᾶς, προσκαλέσας με ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ Ἁγ. Τραπεζοῦντος, μὲ ἐπέδειξε δύο ταχρίρια, τὸ μὲν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἀριθμ. . . . τὸ δὲ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 τοῦ ἰδίου καὶ ἀριθμ. 214. Καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ταχριρίου ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος διατάσσει τὴν παῦσίν μου ἀπὸ τῆν Ἐφροῖαν, Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπείαν, διότι λέγει εἶμαι Δήμαρχος καὶ δὲν εἶναι δυνατόν κατὰ νόμον νὰ κατέχω ἄλλας κοινοτικὰς θέσεις, συνάμα δὲ καὶ παύει σεβαστὰ καὶ φιλόμουσα πρόσωπα τῆς πατρίδος ἐκ τῶν αὐτῶν θέσεων ὡς ξενουπήχοι· ἀπορῶ δὲ διατί τάχα μὲ παύει; ἂν καὶ ἐγὼ προηγουμένως ἐπιστήμω; παρητήθη; διότι, λέγει ἐν τῷ ταχριρίῳ, ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἰθάκης καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου διαγωγῆς ὅπως κάμω ταλίμι (ἦτο στρατιωτικὰ γυμνάματα) εἰς τοὺς μαθητὰς, κάμνω προγράμματα τῶν Σχολείων ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Μητροπόλεως, κτλ. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ταχριρίου διατάσσει νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἣν ἔκτισα, λέγει, ἀνευ φερμανίου, νὰ παροδώσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς μας, διότι κατασπαταλῶ τὰ χρήματα τῶν Ἐκκλησιῶν πληρόνων ἀδρούς μισθὸς εἰς τὸς διδασκάλους οὓς ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἑλλάδος, νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ προαυλίου καὶ τῶν τούχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως, νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ μνηματός μου ὅπερ ἀνήγειρα καταναγκαστικῶς ἀπὸ χρήματα πτωχῶν καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἴητεῖ νὰ παραδώσω τοῖς ἡμετέροις τριακονταετοῦ; Ἐφοροεπιτροπίας μου εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ περιεχόμενα τῶν ταχριρίων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐξ αὐτῶν τῶν ταχριρίων καταφαίνεται ἡ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀνθεθνικὴ διαγωγὴ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος, ὅστις ἐκόρησε τὰς ἐμπαθεῖς καὶ φλεκαδικούς διαθέσεις του, καταγγελίας, ὡς εἶπον, καὶ χαρακτηρίσας με ὡς ἐπαναστατικὰ ἔχοντα σχέδια ἀπέναντι τοῦ Κράτους· βεβαίως ἐπέδιώξεν τὴν ἐντελῆ ἐξόντωσιν καὶ ἐξορίαν μου καὶ πέαν τοῦ Φεζάν.

Ἄλλὰ, Παναγιώτατε Δέσποτα, οὐκ ἄσκοπον θεωρῶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ δώσω τῇ Γ. Θ. Παναγιότητι ὅτι ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ χαρακτηρίζουσῃ Αὐτὴν περινοίᾳ καὶ

συνέσει, δὲν ἀφίνει ἀνικανοποίητον πάντα πιστὸν Αὐτῆς ὑπήκοον καὶ ὑπάλληλον οὐ-ὦ καὶ ἐμὲ τὸν πιστὸν Αὐτῆς θεράποντα ἠυδόκησε διὰ δύο κατὰ καιροῦ; παρασῆμων νὰ μὲ τιμήσῃ· βεβαίως ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δὲν κοιμᾶται ὅταν ἀπονεύμῃ παράσημα εἰς τοὺς πιστοὺς ὑπήκοους Τῆς καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀντάρτας.

Κατηγορήθη, ὡς εἶπον, ὑπὸ τοῦ Ἅγίου Τραπεζοῦντος ὅτι καταρῶμαι τὰς προσόδους τῶν Σχολειῶν· ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἐπὶ τριακονταετίαν ὄλην ἤθεκῶς καὶ ὄλ κῶς μογθῆσας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς φιλῆς πατρίδος μου, ἐγὼ ὅστις ἐθυσίασα γιλιάδας λιρῶν πρὸς ἐδραίωσι τῶν Ἐκπαιδευτικῶν αὐτῆς καταστημάτων, ἐγὼ ὅστις καὶ ὄνειδη καὶ ὕβρεις καὶ τυχοφαντίας καὶ ραδιουργίας εἰς τὸ μακροχρόνον τῆτο διάστημα ὑπέφερα, χάριν τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ πατρίδι μου, κατηγοροῦμαι ὑπὸ τοῦ Ἅγίου Τραπεζοῦντος ὡς καταχραστής τῶν Σχολειακῶν!! Ἀλλὰ τότε πρὸς τί Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μοι ἀπένευμε τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος; βεβαίως δ' αὖ τοὺς ἀγῶνας οὓς κατέβηλον ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐν τῇ πατρίδι μου καὶ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς. Ἀρὰ γε καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἠπάτησα ὡς θέλει νὰ ἐννοήσῃ ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος.

Περὶ τὸν θεωρῶ νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τοῦ παρασῆμου ὅπερ φέρω τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ διαγωγή μου οὐχὶ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν ὄλῳ τῷ Πόντῳ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὴ, καταφίνεται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀλληλογραφίας τῶν προκατόχων του Ἀρχιερέων καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἧς καὶ ἀντίγραφα ἐσωκλείονται.

Τὴν τοιαύτην ἀνήκουστον καὶ ἀντεθνικὴν διαγωγὴν τοῦ Ἅγίου Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ μὴ ἀνεχόμενος, διαμαρτύρομαι κατ' αὐτοῦ καὶ παρακαλῶ θερμῶς τὴν Γ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἅγιαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστῆλῃ Ἐξάρχον καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἐξετάσῃ τὰ πράγματα καὶ ἂν μὲν μὲ ἐξελέγξῃ ἀδίκον, εὐχαρίστως ὑποφέρω τὴν τιμωρίαν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλῃς Ἐκκλησίας· εἰ δὲ καταφάνονται τὰ δίκαια, τότε ἐξαιτοῦμαι τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ ψευδῶς καὶ ἀνοποστᾶτως καταγγελλαντός με.

Ἐν Κεραισοῦντι τῇ 13 Ἰουλίου 1891.

Τῆς Ἐπιμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πιστότατον τέκνον

Ὁ Ἄρχων Διογοθέτης

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης

Δήμαρχος Κεραισοῦντος.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διοικησίῳ

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Ὅτε συνεζητοῦντο αἱ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἀφορῶσαι προνομιακαὶ ὑποθέσεις, ἐπειδὴ μία ἐξ ὄλων τῶν φρονιδῶν τῆς Ἰ.Ψ. Ὄθωμ. Κυβερνήσεως ἦτο ὅτι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς τῶν Σχολείων, ἡ διαχείρισις τῶν οικονομικῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ προγραμμάτων, ν' ἀνατεθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων τιμῶν καὶ δικαίων καὶ ἐκ τῶν ὑπηρεσίων τῆς Ὄθωμ. Ἰ.Ψ. Κυβερνήσεως· τοῦτ' αὐτὸ δὲ, ὡς ἐμπεριέχουσα καὶ ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 (τρεμαζι-οὐλ-ἰχῆρ τοῦ ἔτους 308) ἐκ τοῦ Ἰπουργεῖου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ῥωμαίων ἀπισταλεῖσα Βεζυρικὴ ἐπιστολὴ καὶ ἐπειδὴ καταγίνομαι συμφώνως ταῖς ἐν αὐτῇ διαλαμβανούσαις διατάξεσι νὰ ἐξετάσω καὶ ἐπομένως κατ' ἐκείνην βαδίσω, ἵνα μὴ ἔνεκεν ἀμεροληψίας καὶ παραμελήσεως ἀπ.θῶ ὑπόλογος ἔναντι τῆς Ἰ.Ψ. Αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, διὰ τοῦτο πρὸς τελείαν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων καθηκόντων, παρακαλῶ τὴν ἐπιδοψίλευσιν τῆς ἐξόχου βοηθίας σας εἰς τοῦτο ὅτι, ὁ Δήμαρχος τῆς Κερασσοῦντος κ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης ὅστις καὶ παρὰ τὴν ὁταξίν τοῦ 19ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημαρχίας νόμου, ἐξελέγη καὶ διατελεῖ νῦν καὶ τοιοῦτος καὶ Ἐφῆρος Σχολείων καὶ Ἐπίτροπος ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅχι μόνον εἰς τὰ οικονομικὰ τῶν ἐν Κερασσοῦντι Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καίτοι ἀπαίδευτος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν αὐτῶν, ἦτοι εἰς ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν διδασκάλων, εἰς κανονισμοὺς προγραμμάτων καὶ εἰς προόμοια, ὅτι ἔχει τὴν ἀξίωσιν ν' ἀναμιχθῆ ἀπὸ ἀφῆσεως καὶ μετὰ λύπης μου ἰδῶν, ἂν καὶ ἀληθῶς μόνη τῇ ἐγχαρίῳ ἐπιροῇ αὐτοῦ χαρίζομενος, πολλὰκις ἰδιαιτέρως ὑπενθύμισα αὐτὸν, ἵνα μὴ ἔξω τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του ἐξέλθῃ, μ' ὄλα ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς αὐθορμητῶς πάλιν προσδιορίζει καὶ παύει διδασκάλους καὶ ὑπηρέτας Ἐκκλησιῶν, ἐπειδὴ ὑπόκειται εἰς μεγάλην εὐθύνην, ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του τῶν εἰς ἐκείνους ἀνηκόντων προσόδων, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ οὐδὲλλως συναισθάνεται καὶ αἱ Ἐκκλησίαι πάνυ ἐνδεεῖς μέναισαι δεόντως δύνανται νὰ λειτουργῶσι καὶ τὰ Σχολεῖα καταχρεωμένα ἀπέμειναν. Πρὸς δὲ τούτοις ὄλων ἀδίκως καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ καὶ συσχεφθῆ μετ' οὐδενός, καταδαπανῶν τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκοντα χρήματα, τοὺς διδασκάλους ἐνῶ πά, τοτε δι' αὐτοὺς ἱκανὰ χρήματα ἐκ τοῦ κοινοῦ συνεισφέροντο, ὁ ρηθεὶς ἀρκεῖται μόνον νὰ τοὺς συστήσῃ εἰς κρεωπώλας, παντοπώλας καὶ ἀρτοποιούς καὶ τοὺς ἔχει τοὺς δυστυχεῖς οὕτω πάντοτε καταχρεωμένους, ἐκτὸς τούτων ἵνα καὶ μόνος ὡς θελεῖ χρησθῆ τὴν κοινὴν σφραγίδα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Ἐφῆριαν καὶ Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἑαυτοῦ γαμβροὺς προτιμᾶν, τοῦτου δὲ μάλιστα ἀποτελεσμὸς ἐγένετο, ὅτι ἐπὶ προφάσει δῆθεν ν' ἀποτίσῃ τὸ χρέος τῶν Σχολείων, ὅπερ καὶ βεβαίως προῦκυψεν εἰς αὐτὰ, ἐκ τῆς ἀνευ συνεννοήσεως οἰκοδομῆς του οἰκίας ἐπὶ γηπέδου τινός εἰς τὴν κοινότητα ἀνήκοντος καὶ αὐτὴν μὲ τὸ ὑπέροχον πρῶτον γρ. 47000 ἐπαβαρύνου-

σαν, ἐξέδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ του λαχεῖον οὗ τινος τὰ πτυχεῖα τὰς πόλεις Ταϊγάνιον καὶ Βατούα ἐπλήρωσαν. Ἐν τούτοις ὡς ἀνωθι ἡ ἐπέμβασις του ἐρρέθη, κατὰ τὸ περιελθὼν ἔτος τὴν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκουσαν διδασκάλισσαν ἀν'κανον ἰδὼν, ἀν καὶ σὺν τῇ ἀποφάσει τῆς Δημογεροντίας, καὶ Ἐπιτροπῆς ἀπέβαλλον, ὁ ρηθὲς ἐπεμβὰς, ἐπειδὴ παρὰ τῇ γενομένῃ ἀποφάσει ἐκρίτησε καὶ ἐρέτος εἰσέτι. ἐπειδὴ κατόπιν τσοῦτων καὶ ἐπανελημμένων παραπόνων τῆς τε Δημογεροντίας καὶ τῶν γονέων τῶν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ φηιτουσῶν μαθητριῶν μᾶς ἐπηρεάζει ἡ φροντίς του νὰ τὴν συμφωνήσῃ ὅσον ἀφ'ἑξῆς δὲ τοὺς ἄρρενας διδασκάλους ἰξ αὐτῶν ἐπὶ μόνῳ καὶ μόνῳ οἱ μαθηταὶ μουσικὴν καὶ ταλίμι νὰ διδασχῶσιν. ἕνα μὲν ἐκ τῆς νήσου Ἰθάκης τῆς Ἑλλάδος, ἄλλον δὲ ἐκ τῶν δυτικῶν μερῶν τῆς Μικεδονίας ἀντὶ ὑπερόγκων μισθῶν εἰς οὓς καὶ δὲν ἀντέχει ἡ πόλις, προμηθεύόμενος, ἐπειδὴ ἀπὸ τριετίαν τοὺς διατρεῖ, ἐν δὲ τῇ Ἐφορίᾳ ὁ συνεργάτης του, ἐπειδὴ εἶναι ρωσσοῦπήκοος καὶ γαμβρός του καὶ δὲ δύναμαι νὰ τὸν περιορίσω, πρὸς δὲ τούτοις ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις, τῶν πρὸς τούτω νόμων, οἱ διαχειρισταὶ τῶν οικονομικῶν τῶν Σχολείων δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐνμιχθῶσιν εἰς διορισμοὺς καὶ παύσεις ὁ δασκάλων καὶ εἰς κανονισμοὺς προγραμμάτων, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὅσον καὶ ἀν τῇ Ἐφορίᾳ εἰς δύο μέρη διήρεσα καὶ διὰ τὸ ἐν μέρει διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οικονομικῶν τῶν Σχολείων, τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον καὶ Ἀδῆμ Πισάνη, διὰ δὲ τὸ ἄλλο εὐπαιδεύτους ἐκ τῶν πολιτῶν ἐφρόντισα νὰ τοποθετήσω, καὶ οὕτως ὅπως ἀφιλονεικῆτως καὶ πολὺ λαμπρῶς ἐνῶ κατεγινόμεν νὰ διευθετήσω τὰ πράγματα, ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες κκ. Γεώργιος καὶ Ἀδῆμ Πισάνης δὲν ἐνέδωκαν, διὰ τοῦτο προστρέγων εἰς τὴν ἔξοχον ἀρωγὴν σας παρακαλῶ.

Α'. Ἐνόσω ὁ ρηθὲς κ. Γεώργιος διατελεῖ Δῆμαρχος, ἡ καὶ ἀπλοῦν μέλος Δημαρχίας νὰ μὴ ἐπεμβῇ καὶ ἀναμιχθῇ εἰς ὑποθέσεις Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων ὁ δὲ συνεργάτης αὐτοῦ ὡς εἶναι ρωσσοῦπήκοος ν' ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν ρηθειῶν ὑποθέσεων.

Β'. Ὁ αὐτὸς κ. Γεώργιος ἐπειδὴ ἀπὸ τῶσα ἔτη ἄνευ ἐπεμβάσεως καὶ ἐξελέγξεως οὐδενός, διεχειρίσθη τὰς προσόδους τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, νὰ παραδῶτῃ τοὺς ἀπικουμείους αὐτῶν λογαριαμοὺς, εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐκλεχθισομένην ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξελέγξωσιν αὐτοὺς ὁ δὲ γαμβρός του νὰ παρουσιάσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου πρὸς ταῦτα κολακεύομαι ὅθεν νὰ παρακαλέσω τὴν Ἐξοχότητα Ὑμῶν νὰ δώσῃ δευσας διαταγὰς εἰς τοὺς ρηθέντας.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Ἐπαρχον Κερασσοῦντος.

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Εὐδαίμωνιστάτου Νομάρχην διαβιβασθέντος καὶ τὸν κκ. Γεώργιον, Ἀδῆμ καὶ

Κωνσταντίνου Πισάνη ἀφορῶντος τακτικῶς, αὐριον τὸ Σάββατον ὅτε θέλω ἐπισκεφθῆ τὸν ρηθέντα Νομάρχην βέην, ἀνυπομόνωσ περιμένομεν.

Σήμερον γράψας εἰς τὸν κ. Λάζαρον Ἀσλανίδην, ἐπέτειλον αὐτῷ τὴν ἀποβολὴν τῶν ρηθέντων ἐκ τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολείων, τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἐπιτροπῆς, καθότι τῶν μὲν δύο ἦτοι Ἀδὰμ καὶ Κωνσταντίνου Πισάνη, ὡς ὄντων ρωσσοῦπηκῶν, εἰς τοιαύτας τοῦ κοινοῦ ὑποθέσεις, τοῦ δὲ ἑτέρου κ. Γεωργίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημορχείων νόμου, ὁ διορισμὸς του καὶ Δήμαρχος καὶ Ἐφορος τῶν Σχολείων τῆς κοινότητος καὶ Ἐπιτροπὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐργολάβος ἀπασῶν τῶν οἰκοδομῶν τῆς κοινότητος δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος. Ἐν τούτοις ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐὰν δεχθῆ νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, παρακαλῶ συνεννοούμενος μετὰ τοῦ κ. Λαζάρου Ἀσλανίδου, τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἀπέστειλον ἐκείνῳ μὴ ἀναγνώσῃ παρρησία τῆς Δημογεροντίας, τοῦναντίον ὅμως ἀν' ἀρνήθῃ τότε παρακαλῶ ὡς ἀναγνωσθῆ ἐκείνη καὶ θέλετε μετὰ λύπης ἰδεῖ τὰς ἀτάκτους ἐνεργείας τοῦ κ. Γεωργίου.

Ἐν τούτοις, φίλε, ἐπικαλούμενος τῆς ἐξόχου εὐνοίας Σας, διατελῶ μετὰ τοῦ πρέποντος σεβασμοῦ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κερασσοῦντος καὶ Ἐφοροὶ τῶν ἐκεῖ Σχολείων κκ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης καὶ Ἀδὰμ Πισάνης, ἀν' καὶ τῆς Ἐφορίας παρρητήθησαν, ἵπειδὴ δὲν θέλουσι νὰ παραδώσωσι τὰ ἀπαιτούμενα παρ' αὐτῶν κατάστιχα, οὔτε τὴν σφραγιδα τῶν Σχολείων, ἀλλὰ μόνον παρουσιάζουσιν ἐπτάμηνον λογαριασμὸν αὐτῶν, ἐνῶ ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐκ τῆς διαχειρήσεώς του τῶν προσόδων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν ὑπευθύνεται νὰ δώσῃ ὡς ἀνωθι εἴρηται :

Α'. Τὸ κατάστιχον καὶ λογαριασμὸν τῆς οἰκοδομῆς τῶν τοίχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως.

Β'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ μὲ τὴν συνεισφορὰν τῶν πολιτῶν ἐν τῷ προαυλεῖφ τῆς ρηθείσης Ἐκκλησίας ἀνεγερθέντος ἐπιταφίου λίθου αὐτοῦ.

Γ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς ἀνευ γνώσεως ἱμοῦ καὶ παραχω-

ρήσεως φερμανίου τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συνδρομῇ τῶν ἐγκατοίκων οἰκοδομηθείσης μικρᾶς Ἐκκλησίας.

Δ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς νέας οἰκίας τὴν ὁποίαν καὶ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ προκατόχου μου καὶ ἔναντι τῶν παραπόνων τῆς ἐγγωρίου Δημογεροντίας οἰκοδομήσας τὸ ἰσότημον αὐτῆς διὰ βίας εἰσέπραξε.

Ε'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ παλαιοῦ νεκροταφείου καθότι διὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο, οὗτος τῇ ἐγγυήσει τοῦ γαμβριῦ του Ἀδὰμ Πισάνη, ἂν καὶ παρὰ τῆς Γεωργικῆς Τραπεζίης μόνον 41) λίρας ἰδανείσθη, νῦν διὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ζητεῖ λίρας 160.

ΣΤ'. Τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ νέου νεκροταφείου, διότι καὶ τούτου ὁ ἰδιοκτῆτης ὀθωμανὸς ὢν, οὔτε εἰς τὴν κοινότητα, οὔτε εἰς οὐδένα ἄλλον δίδει τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ μέρους τούτου, οὔτινος ἡ ἀξία ἐνφ' εἶναι 17000 γρόσια, οὗτος διὰ 3000 γρόσια ἐμποδίζει τὸν πωλητὴν τῆς μεταβιβάσεως τῶν τίτλων.

Ζ'. Ἐνφ' ἀπὸ τόσα ἔτη διατελῶν Ἐπίτροπος τριῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπευθύνεται νὰ παρουσιάσῃ τοῦ, ὡς ἄνωθι εἰρημένους ἀπαιτουμένους λογαριασμοὺς αὐτῶν, ἐπειδὴ νῦν μόνον τῶν Σχολείων καὶ τούτων δύο ἔτων, καὶ μάλιστα ἐπτὰ μηνῶν λογαριασμοὺς παρουσιάζει καὶ ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι τούτῳ, ἂν καὶ ἀφῆκεν ἔλλειψιν εἰς τὰ Σχολεῖα γρόσια 18000 καὶ αὐτῶν τὸν λογαριασμὸν ἀρνείται νὰ δώσῃ. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν Ἐξοχότητά Σας, διανύξατε τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον ἵνα παραδώσῃ ὅλα ἀκριβῶς τὰ κατάστιχα καὶ λογαριασμοὺς τῶν ρηθέντων ἐπιχειρήσεών του εἰς τὸν Ἐπίτροπόν μου κ. Ἀσλανίδην, καὶ ἐπιβληθῶσιν αὐτὰ εἰς ἐξέλεγχιν, ὑπὸ τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἐκλεχθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 2 Αὐγούστου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος

Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἐπόθεσις σπουδαίως ἀφορώσα ὑπὸ τε ἐθνικῆν καὶ κοινοτικὴν ἔποψιν τὰ τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ διαμαρτυρικῆς ἀναφορᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 παρελθόντος Ἰουλίου, ἐστάλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπογεγραμμένης ἰδιόχειρως παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ θεράποντος, ἱστορώσα τὰς προδοσίας καὶ καταγγελίας τοῦ ἀσυνειδήτου Ἁγίου Τραπεζοῦντος, ἃς διὰ δύο τακτριῶν ἐπέδωκε πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν Τραπεζοῦντος καὶ ἐχούσας ἐν συνόψει ὡς ἐξῆς· ὅτι παρήγγειλα δῆθεν ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐξ Ἰθάκης καὶ ἐκ τῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου διαγωγῆς, ὅτι τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων γυμνάζω στρατιωτικὰ γυμνάσια (ὡς ἔχων βεβαίως ἀνταρτικὰ σχέδια) ὅτι κίττω Ἐκκλησίας ἀνευ φερμανίων καὶ πλειστάς ἄλλας προδοσίας ἀναφέρει ἐν τοῖς τακτριῶσι ἃς ἐν τῇ ἀναφορᾷ μου θὰ ἴδῃτε, ἥτις ἐπιδοθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Σας ἐπρωτοκολλήθη εἰς τὰ Μητρώα τῶν Πατριαρχείων ὑπ' ἀριθ. . . . καὶ καθυπεβλήθη ἀμέσως εἰς τριμελῆ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεξιν τῆς ἀληθείας, ὑποσχεθέντος τοῦ αὐδίου μου τὴν ἀμμεσον παῦσιν τῶν.

Ἄλλ' ἔκτοτε εἴτε ἐκ τοῦ μεσολαβήσαντος θανάτου τοῦ αὐδίου μου προκατόχου τῆς Ἱμ. Θ. Παναγιότητος, εἴτε διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ἀπασχόλησιν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν, ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἐκκρεμῆς ἡ αἴτησίς μου.

Ἐν αὐτῇ ἐλγισμόνησα νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τῆς προδοσίας ἣν ἔκαμε καὶ πάλιν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν, ὅτι δηλαδὴ στέλλω εἰς τοὺς ἐν Βιτουμίῳ καὶ Ταϊγανίῳ καὶ ἀλλαγῶ τῆς Ρωσσίας ὁμογενεῖς λαχειοφόρα δελτία εἰσπράττων χρήματα, ἐνῶ μέρος αὐτῶν τῶν λαχείων ἐκάλυψε μέρος τῆς ἀξίας μιᾶς μεγαλοπρεποῦς καὶ λαμπροτάτης οἰκίας ἣν ἔκτισα παραπλεύρως τοῦ κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, χρησιμευούσης δὲ ἤδη ὡς γαλλικὸν Προξενεῖον καὶ ἀποφερούσης κατ' ἔτος πρόσδοσιν εἰς τὰ Σχολεῖά μας λίρ. Ὄθωμ. 40.

Τὰς προδοσίας ὅθεν καὶ τὰς καταγγελίας του ταύτας ἐνθυμούμενος καὶ τοὺς πατριώτας μου βλέπων εἰς φαρτίαν ἔνεκεν τοιοῦτου Ἀρχιερέως, ἀνυχάζομαι καὶ πάλιν ὅπως ἐν τῇ ταπεινῇ μου ταύτῃ ἐγκλείσω γνησιότατον ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀναφορᾶς μου ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν δύο τακτριῶν του ἐπιπροσθέτων καὶ τὰ ἐξῆς.

Παναγιώτατε! Ἡ πόλις Κερασσοῦς, ἡ πατρίς μου, ὑπὸ τὴν ἀμμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ὑπαγομένη, πρὸ τριάκοντα ἐτῶν μόλις ἠρίθμει χριστιανικὰς ὁμοδόξους οἰκογενεῖας τριακοσίας πενήτηκοντα, σήμερον δὲ ἔνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μας, θιωρουμένων ὡς κέντρον τῶν περιχώρων καὶ τῆς ἐπομένης εὐρύσεως τοῦ ἐμπορίου, ἀριθμεῖ περὶ τὰς χιλίας πεντακοσίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκαίνης μέχρι τοῦδε τὸ γλυκὺ ὄμιρον ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου, ὡς καὶ τῶν πατριωτῶν μου, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεπεν εἰμὴ εἰς τὴν καθίδρυσιν Σχολείων, Ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν καὶ

φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν εὐρυσιν τοῦ ἐμπορίου. Αὕτη ἦτο ἡ σκέψις μας καὶ ταῦτα εὐδοκίᾳ Θεοῦ καὶ τῇ φιλομούσῳ συνδρομῇ πολλῶν ἐνταῦθα τε καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν πατριωτῶν ἀπεκτίσαμεν, διότι διετέλουν ἔκτοτε σχεδὸν ἔφορος τῶν Σχολείων καὶ νυκθήμερὸν ἐφρόντιζον ὑπὲρ αὐτῶν. Δύναται δὲ ἡ πατρίς μου νὰ καυχήται ὅτι ἔχει Σχολεῖα κατ' οὐδὲν καθυστεροῦντα πολλῶν ἄλλων μεγαλύτερων πόλεων. Οὕτω δὲ ἔβαινον μέχρι πρὸ μικροῦ.

Νῦν, λυπηρὸν πράγματι, Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, λυπηρὸν, ἴσως καὶ ἀνοίχειον, πρωταιτίου γενομένου τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος, νὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐνοχλήσω τὴν Ἱ.Μ. Θ. Παναγιότητα, διὰ τὰ τῆς πατρίδος μου καὶ τῶν Σχολείων αὐτῆς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὄλον τὸν βίον μου ἐδαπάνησα· ἀλλὰ δυστυχῶς, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων μὲ καταναγκάζει.

Παναγιώτατε! Μολονοῦν αἱ πράξεις τῆς Α. Πανιερ. τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος εἶναι καταφανεῖς πανταχοῦ ὅπου διέτριψεν, ἦτοι ἐν τε Αἴξ τῆς Γαλλίας, ἐν τοῖς Ζαριφίοις, ἐν τῇ Μεγάλῃ Πρωτοσυγγελίᾳ καὶ ἐσχάτως ἐν Βάρνῃ, μολονοῦν ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκλείστου διαμαρτυρίας ἀναφορᾶς μου, μολονοῦν ἐνταῦθά τε καὶ ἐν Τραπεζοῦντι τὰ πλέον αἰσχρὰ καὶ ἀντίβια ἐξετόξευσεν ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον ὅλων τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Αὐτοῦ ἀζώματος, μολονοῦν εὐάρθμοι τινες γνωστῆς καὶ διεφθαρμένης διαγωγῆς ἐνταῦθα, τυφλὰ καὶ ποταπὰ Αὐτοῦ ὄργανα διατελοῦντα καὶ μηδεμίαν βαρύτητος φέροντα, ἅτινα ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος, συμμορφούμενα τῇ ἰδέᾳ τοῦ ἡγέτου αὐτῶν, πολλὰ ἐμηχανεύθησαν ἐναντίον μου ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀπλήστους ὀρεξεις του, μολονοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐνταῦθα διαμονῇ του φαινόμενικῶς καὶ μηχανικῶς πως, δειλιῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν πράξεων του καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅπως ἱκανοποίησιν δῆθεν τὴν κατ' αὐτοῦ ἰδέαν τοῦ λαοῦ, ἐνήργησε κατὰ τὸ δοκοῦν του, ἡ καὶ παρακαίρως, νὰ ἀνοῖξῃ τὰ Σχολεῖα, μολονοῦν ἐφαντάσθη ὅτι ἐγὼ, ἀναφορικῶς τῆς πρὸς ἐμὲ διαγωγῆς του, ἤθελα ἀντιπράξει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων, ἅτινα, ὡς εἶπον, διὰ κόπου καὶ μόχθου καὶ θελοθυσίας ἤδυνήθη νὰ φέρω εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ πρὸ μικροῦ εὐρίσκοντο, ἐν τούτοις ὅμως αὐταπαρνήτως κηδόμενος τῶν συμφερόντων τῆς προσφιλοῦς πατρίδος μου, οὐχὶ μόνον δι' οὐτιδανὰς ἀτομικότητος καὶ ἰδιοτελείας δὲν κατεδέχθη νὰ κατέλθω εἰς ἀντεγκλήσεις, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν μου ὑπὸ τε ὕλικὴν καὶ ἡθικὴν ἐπιμὴν προσέφερον, ὑπομένων ὡς πατριώτης καὶ κάμνων τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον μου.

Τίνος ἄρα γε τῶν γραφομένων μου ὁ Ἁγιος Τραπεζοῦντος ἔχει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀνυπόστατον; Μ' ὄλα ταῦτα καὶ πάλιν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας ὑπέμενον ἀνχιλογιζόμενος συνεπειὰς σοβαρὰς καὶ ἐπιζημίους τῇ πατρίδι μου. Ἄλλ' ὁ Ἁγιος Τραπεζοῦντος ἐν τῇ τελευταίᾳ Αὐτοῦ ταξιδίῳ εἶ καὶ βλέπων τὸν λαὸν ὠργισμένον, ἀντὶ νὰ καταπραύνη τὰ ἐρεθισμένα πνεύματα, κωφεύων δὲ καὶ εἰς τὴν ρῆτραν τῆς Γραφῆς «εὐχεσθαι καὶ μὴ καταρᾶσθαι» ἔτι περισσότερον διηρέθισε τὸν λαὸν, ὅτε

τὴν 14^{ην} παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπ' ἐκκλησίας ἐξετόξευσε ἀρὰς καὶ ἐπιτίμια οὐ μόνον κατ' ἐμὸν καὶ ἐπὶ τὰ πολλῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του κατενεθεμάτισε ὡς οἰδημίαν γνῶσιν ἔχοντος περὶ τῶν ταχυρίων, καὶ ὁπότε ὁ λαὸς ἀκούων τὰ ἀσυστόλως καὶ ἀνευρυθριάτως ἀπαγγελώμενα ψεύδη τοῦ Ἀρχιερέως (διότι προηγουμένως εἶδε τὰ ταχυρία) μὴ ἀνεχόμενος, ἀθρόος ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἀστραπιαίως τότε ἡ φήμη τῶν ἀρῶν καὶ ἐπιτιμίων διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἄπασαν καὶ πανταχοῦ ἔβλεπέ τις καὶ ἤκουε μυρία ὅσα ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ἐλέγοντο. Πολλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας καὶ ἐξέφραζον δογῆν καὶ παραπόνα κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀλλ' ἐγὼ καὶ πάλιν ἐπρολάμβανον καὶ κατηύαζον τὰ πνεύματα φοβούμενος εἰδεχομένους συνεπέας.

Ἰδοὺ, Παναγιώτατε, εἰς ποῖον σημεῖον κατήντησεν ἡ φιλήσυχος Κερασσοῦς ἕνεκα τῆς ἐκθεσίσης διαγωγῆς τοῦ Ἀρχιερέως. Ἡ Κερασσοῦς λέγω, ἥτις αἰετοπετὴ ἐκαυχᾶτο ἐπὶ φιλομουσίᾳ καὶ φιλοπατρίᾳ, ἥτις οὐδέποτε εἶπεν ἢ ἔγραψεν ἐναντίον Ἀρχιερέως, ἐσχάτως ἐπέπρωτο νὰ δοκιμάσῃ τοιαύτας πικρίας. Καὶ παρὰ τίνας; παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Παιμενάρχου τοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θύοντος ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Τὰ ἄρθρα ἅτινα ὑπὸ τῶν τυφλῶν ὀργάνων του ἐδημοσιεύθησαν, ταῦτα πάντα παρακλητικῶς ἐνήργησε καὶ ὑπεγόρευσε μόνος του καὶ τοῦτο ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ αἰμυνηστοῦ προκατόχου Σας, νομίζων ἴσως ὅτι τοιοῦτοτρόπως θ' ἀποκομίσῃ τὰ Πατριαρχεῖα. Ἀπαξιῶν ν' ἀπαντήσω διὰ τοῦ τύπου εἰς τὰ ὅλως ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγραφέντα ἐγκώμια καὶ πλείστας ὄσας ἄλλας ἀσχημίας του, χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ ἔθνος παραλείπων, ὑπέμεινα καρτερικῶς καὶ δὲν διέβουσα ἄχρις ὥρας διὰ τοῦ τύπου, ἵνα μὴ ἡ κακεντρεχὴς καὶ ἀσυνείδητος διαγωγὴ του γένη γνωστὴ καὶ εἰς τὰ κυβερνητικὰ ὑπουργεῖα, πεπεισμένως ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία θέλει τιμωρήσῃ τὸν προδότην.

Διὰ ταῦτα πάντα θερμῶς καθικετεύω τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀγαθονομένη εὐδοκήσῃ νὰ ρίψῃ καὶ ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς καὶ κατατρυχομένης ἡμῶν πατρίδος ἐν πατρικόν Της βλέμμα, λαμβάνουσα ὑπ' ὅψεϊ τὰ γραφόμενά μου. Ἴνα δὲ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου αἱ διχόνοιαί, αἱ ἐπάρατοι διαίρεισις, αἱ φατρίαί καὶ τὰ σκάνδαλα, ὧν τινων ὡς εἶπον αἴτιος ἦ μάλλον αὐτοσυργὸς τυγχάνει ὁ Ἁγιος Τραπεζοῦντος, παρακαλῶ καὶ πάλιν Αὐτὴν ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν παῦσιν του καὶ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοιοῦτου προδότου Ἀρχιερέως.

Διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Θεοστάτης Παναγιότητος τέχνον πειθήμιον,
Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 30 Νοεμβρίου 1891.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ Ἰωάννῳ Νεοφύτῳ

Ἐξ Κωνσταντινῶν.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Ταταούλοις Κων)πόλεως, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1890.

Πρὸς τὴν Α. Ἐνδοξ. τὸν Λογοθέτην Κερασσοῦντος, Πανευγενέστατον κύριον Γεώργιον Κωνσταντινίδην, χαίρειν!

Πλήρης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἅμα δὲ καὶ θυμασμοῦ καὶ ἀπορίας, ἔλαβον ἠδέως διὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Α. Ζαχαριάδου τὸ ὥρατον ἡμῶν ἀπεικόνισμα ἐπιτυχέστατον ἐπὶ τῇ πανομοιότητι. Χαρᾶς μὲν καὶ ἀγαλλιᾶσεως ὅτι ἤξιώθη νὰ ἴδω ἔγω καὶ ἐν εἰκόνι τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὃν ἄλλοτε προσωπικῶς καὶ εἶδον καὶ ἐγνώρισα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐξετίμησα καὶ οὐ παύσομαι λέγων ὅτι εἶναι τὸ κλέος καὶ τὸ σέμνωμα οὐ μόνον τῆς Κερασσοῦντος καὶ ἐν γένει τοῦ Πόντου ἀλλὰ καὶ ἀπαξάπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ, ὡς θύοντος ἑκάστοτε καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς τε πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας· θαυμασμοῦ δὲ ἐνεπλήσθη ἁληθῶς καὶ ἀπορίας ὅτι πῶς κατὸ π. ν. τῶσαν ἐτῶν ἐν ἀφασίᾳ ἀμφοτέρων ἡμῶν ὄντων ἦλθεν ἐπὶ μνήμης τοῦ ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀσχυλιῶν κατεχομένου Λογοθέτου Γ. Κωνσταντινίδου ὁ ἐλάχιστος ἐν τοῖς Ἀρχιερεῦσι Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος, ὥστε καὶ διὰ τοῦ ἐν στολῇ ἀπεικόνισματος αὐτοῦ τιμῆσαι.

Ἡ ἀπορία αὕτη ταχὺ διελύθη ὡς ἐπὶ μνήμης μου ἦλθεν ὅτι καρδίας ὑπ' εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμπνεομένης, οὐχ ὁ τόπος οὐδ' ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁ τρόπος δείκνυσι τὴν διάθεσιν. Ἐφ' ᾧ σπεύδω ἵνα ἐκφράσω τὰς πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας μου ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τοιαύτῃ τιμῇ. Καὶ δὴ εὐχαριστῶ ἀπειράκις ὑμᾶς διὰ τοῦτο καὶ τὸν Θεὸν ἔκτεθειν καὶ ὀφείσαι οὐ παύσομαι, ὅπως χαρίζοιτο ὑμῖν ζωὴν πολυχρόνιον καὶ ὑγιάν ἀμετάπτωτον εἰς καύχημα πρὸ πάντων τῆς φίλης πατρίδος καὶ τῶν πολλῶν ἡμῶν φίλων.

Ἐν τούτοις διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ τῆς πολυτίμου μοι ὑγείας αἴσια διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας Πανευγενεστάτης μοι Ἐνδοξότητος εὐχέτης πρὸς Θεὸν διάπυρος καὶ ὄλος πρόθυμος φίλος,

(Τ. Σ.)

† Ὁ Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος.

Ἀντίγραφον.

Εὐγενέστατέ μοι Ἀρχων Λογοθέτα καὶ προσφιλέστατέ μοι Κύριε Γ. Κωνσταντινίδη!

Τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ νέου σωτηρίου ἔτους ἰδεξάμην τὴν ἀρίγνωτον Ὑμῶν εἰκόνα μετὰ τῶν σημάτων τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθῆς μνήμης καὶ ἀμειώτου ἐκείνης καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἧς δείγματα ἀπὸ ἐσχομεν καὶ ἔχομεν ἥδη μετὰ χεῖρας περιτράνω μαρτυροῦντας τοῦτο. Εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστήσωμεν ἐπισήμητὴν ἐν τῷ μεγεθεῖ καὶ τῇ ἡδύτητι αὐτῆς τὴν χαρὰν, ἣν ἐν τῷ

δείγματι τούτω τῆς ἀγαθῆς ἐν ὑμῖν μνήμης ἡμῶν ἡσθάνθημεν· ὑπερβαλλόντως δὲ χαίρω, ὅτι τὴν 1ην τοῦ ἐπ' αἰσίοις ἀρξάμενου νέου ἔτους, ἀναρτήσαντι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τὴν λαμπρὰν ὑμῶν εἰκόνα, ἐδόθη μοι ἀφορμὴ νὰ παραστήσω εἰς τοὺς προσερχομένους καὶ μετὰ θαυμασμοῦ θεωμένους τὸ λαμπρὸν αὐτῆς παράστημα, οἷον ἄνδρα παρίστην ἢ εἰκὼν αὐτῆ· ὅτι δηλ. ὁ ἄνθρωπος, ὃν θεᾶσθε, εἶναι εἷς τῶν σπανίων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μας· ἄνθρωπος ρέκτης, δραστήριος, νοήμων, φιλόκαλος εἰς ὑπέρτατον βιβλιόμην, ἀκαταπόνητος ἐν τοῖς ἐπιχειροζυμένοις, ἔκτισε ναοὺς, σχολεῖα καὶ συντηρεῖ ταῦτα ἐν ἀπαραμίλλῳ καταστάσει· ἔστρωσε πᾶσαν καὶ τὰ περίξ τῆς Κερασσοῦντος διὰ λιθοστρωτῶν ὁδῶν καὶ ὑπονόμων καὶ ἐκαλλώπισε καὶ αἰὲν καλλωπίζει αὐτὴν εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον. Ὡστὶ νὰ ἐπισπᾶται ἀμέσως τὴν προσοχὴν παντὸς ἐπισκεπτομένου αὐτῆν. Ταῦτα δὲ πάντα κατορθοῖ μόνος αὐτὸς καὶ χωρὶς οὐδὲνα νὰ ἐπιβαρύνῃ. Τοῦτον θαρρούντως προβάλλω ὑμῖν ὡς τύπον καὶ ὑπόδειγμα φιλογενείας καὶ ρεκτικότητος καὶ μετὰ πεποιθήσεως λέγω ὅτι ἂν πᾶσαι αἱ πόλεις κατάρθουν νὰ εἶχον ἀνὰ ἕνα Καπετὰν Γεώργιον, ὡς ἐπιτοπίως ἐθ'ίζεται νὰ ἐπονομάζηται, θὰ εἶχον ἄλλην ὄψιν καὶ ἄλλο σθένος.

Πολλῶν πάντοτε κατὰ τὰς διηγήσεις μου, ἄς ἐν στενογραφίᾳ ἐνταῦθα περιλαμβάνω, ἀπέσπων τὰς ἐπευφημίας, λεγόντων· Ζήτω λοιπὸν εἷς τοιοῦτος ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα ὁμογενῆς καὶ ὑπὲρ ὁμογενοῦς κοινότητος ἐργαζόμενος. Ζήτω, ἐπιφωνῶ καὶ γὰρ, ὁ ἐρίτιμός μοι Γεώργιος ὁ Κωνσταντινίδης καὶ εἰς μακρὸν χορηγείτω τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἧς ἀγλαὸν καύχημα τυγχάνει.

Καὶ ἐν τῇ εὐχῇ ταύτῃ κατακλείω τὴν παρούσαν, εὐχόμενος ἵνα αἰετοίποτε πάντα τὰ καθ' ὑμᾶς εὐρωῶσι.

Ἐν Ρόδῳ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1891.

Τῆς ὑμετέρας πολυφιλήτου καὶ περισπουδάστου μοι εὐγενείας
(Τ. Σ.) † Ὁ Ρόδου Γρηγόριος καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1891.

Ἀγαπητὴ φίλε,

Μετὰ πολλῆς τῆς θυμηδίας ἐδεξάμην τὴν ὑμετέραν πολυφιλήτων φωτογραφίαν καὶ μετὰ συγκινήσεως ἡσπάσθην αὐτὴν, καθόσον ἀπὸ πολλοῦ ἀληθῶς ἐπεθύμησα ὑμᾶς νὰ ἴδω καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας γνωρίζω ὅτι οἱ πρῶτοί μοι ἐπαρχιῶται καὶ καλοὶ μοι φίλοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λησιμονήσωσι καρδίαν, ἧτις ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ αὐτούς.

Ἡ φωτογραφία ὑμῶν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1890 ἀφιερωμένη μοι, φαίνεται ὅτι ἔκαμε πολλοὺς ὁρόμους καὶ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίας μέχρι τοῦ νὰ βραχῇ ἐν ποταμῷ καὶ νὰ φέρῃ τὰ στίγματα ἐρυθροῦ περιεκαλυμμένου χάρτου, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἡμῶν μετὰ δισταγμοῦ

γίνονται δεκτὰ πολλὰ πράγματα, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπεδόθη ἡμῖν κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἦτο ἀληθῶς δι' ἐμὲ τὸ εἰλικρινέστερον δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς. Ἐκ τοῦ τίτλου δὲ τῆς ὑπογραφῆς ὑμῶν ἐπιβεβαιοῦται ἢ ἐν τῷ παρελθόντι τηλεγραφῆματι ὑμῶν τοῦ Ἀπριλίου δυσανάγνωστος τίτλος ὑμῶν, τὸν ὁποῖον φαίνεται ἐδώρησεν ὑμῖν κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ὁ Π. Μητροπολίτης καὶ διαδόχος μου Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἐκρρίζων ὅθεν τῇ Ὑμ. ἐντιμότητι τὰ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ὄφφικίου, ἀναλόγου τῆς κοινωνικῆς ὑμῶν θέσεως καὶ τῶν ὄσων ὑπηρεσιῶν παρᾶσχετε τῇ ἀγαπητῇ ἡμῶν Κερασοῦντι, εὐχομαι ὑμῖν ὅπως εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους φέρητε ἀξιοπείνως τὸν διακριτικὸν τούτον τίτλον, ἢ δὲ εἰσόδος τοῦ νέου ἔτους εἴη ὑμῖν παρεκτικὴ πάντων τῶν ὧν ἐφίεσθε ἀγαθῶν.

Ἀπὸ πολλοῦ δυστυχῶς δὲν ἔμαθον τὰ τῆς φ'λης ἡμῶν Κερασοῦντος καὶ ἤθελον πολὺ εὐχαριστηθῆ ἂν εἶχον τὰ καθέκαστα τῆς σημερινῆς ὑμῶν καταστάσεως ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἔποψιν δι' ἓνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν οὓς ἐγνώρισα.

Δὲν λησμονῶ τὴν ὠραίαν ὑμῶν οἰκίαν καὶ τοὺς εὐαρέστους καιροὺς, οὓς διήλθομεν. Πιστεύω ὁ υἱὸς σας νὰ ἐπανῆλθεν ἐκ Μασσαλίας, ἀφ' οὗ ἀποκατεστάθησαν αἱ εὐγενεῖς ὑμῶν θυγατέρες καὶ ἤδη καλλίτερον θὰ περικοιτῆσθε μετὰ τοῦ Παύλου τὸν κῆπον ὑμῶν. Παρακαλῶ νὰ προσφέρηται τὰς εὐχάς μου πρὸς πάντας τοὺς ἀιδεσίμους Ἱερεῖς, Προκρίτους κλπ. φίλους καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Τσίνα καὶ Πραϊώτη.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον καὶ ὅλως ὑμέτερος

† Ὁ Ἰωαννῖνων Γρηγόριος.

Τῷ ἀγαπητῷ φίλῳ Κυρίῳ Κω Γ. Κωνσταντινίδῃ Λογοθέτῃ.

Εἰς Κερασοῦντα.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1894.

Ἐνδοξότατε ἄρχων Λογοθέτα καὶ ἡμέτερον ἐν Χῷ τέκνον ἀγαπητὸν καὶ περισπούδαστον, κύριε Καπετὰν Γεώργη Κωνσταντινίδῃ

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν τελευταίαν σας, ἐν ἣ ἔυρομεν ἐγκλειστα τὰ πενήτηντα γραμματῖα τοῦ λαχείου ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἐν Κερασοῦντι σχολείων, ἀδυνατοῦμεν ἀληθῶς ἔνα μὴ ἐκφράσωμεν ἐν πρώτοις τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὸ ἀκαταπόνητον τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν σχολείων προσέτι· καὶ δικαιοτάτη διότι ἀφ' οὗ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ὑμέτερον περίπου ἔργον εἶναι ἢ ἀρχῆθεν σύστασις καὶ ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον σημερινὴ προαγωγὴ τῶν καταστημάτων τούτων, ἀφ' οὗ ἄπασα ἢ πόλις διὰ τε τῆς βελτιώσεως τῶν ὁδῶν. τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φωτισμοῦ, τῆς καθαριότητος καὶ τῆς μέχρι θυμα-

σμοῦ ἐπαυξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Δημαρχείου συναισθάνεται βαθύτατα τὴν εὐεργετικὴν ἐπήρειαν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργειῶν τῆς ἐνδοξότητός σου δὲν ἀνέμενε καὶ παρὰ σοῦ καὶ μόνου πάλιν τὴν βελτίωσιν καὶ τῶν οικονομικῶν τῶν σχολείων, ἅτινα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς νέας μεθόδου ὑπερῴζησαν ἀλτῆρως μέχρι τοῦ συναισθάνεσθαι κόπον ἅπασαν τὴν πόλιν.

Διὸ καὶ φρονιμώτατα ποιῶντες κατηρτίσατε καὶ ἐξεδώκατε τὸ ρηθὲν ὑπὲρ τῶν σχολείων λαχεῖον ὡς περ ἐπευχόμεθα ἀπὸ μέσης καρδίας πλήρη ἐπιτυχίαν. Σπεύδομεν δὲ νὰ δηλώσωμεν ὅτι εὐχερῶς πάνυ ἐτοποθετήσαμεν καὶ τὰ 50 λαχεῖα, ὧν τὸ ἀντίτιμον κομίζομεν προσεχῶς.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι ἡμᾶς πατρικῶς, διατελοῦμεν

διάπυρος εἰς Θεὸν εὐχέτης

+ Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος,

Ἡ ἀπὸ 2 τούτου πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀντιπροσωπεῖαν Δημωγεροντίαν καὶ κοινότητα παραιναιτικὴ ἐπιστολὴ τῆς Ἱμ. Παναγιότητος, ἀφοῦ ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν παρελήφθη λάθρα ὑπὸ ἐν χειρὶ μετρουμένων πρὸς πλῦτων ὀργάνων καὶ ὁπαδῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ Ἰατρουδάκη, μόλις κατόπιν ποντοπορείας εἰκοσαήμερου εἰς Τραπεζοῦντα καὶ ἐπιδείξεως τῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ ὄργανά του ἐπιστράφη εἰς τὰς 23 καὶ ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας.

Παναγιώτατε! Ὑπαινιγμός τις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ προτροπὴ νὰ παραδώσωσιν οἱ ἀποχωροῦντες Ἐφροὶ καὶ Ἐπίτροποι τοὺς ληστρῶς τῶν διαχειρίσεών των, ἐμφαίνει ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἀλλὰ παραμυρῶ ἕως ἐξέθεσαν Ἱμῖν, ὡς δῆθεν οὗτοι καθυστεροῦνται καὶ δὲν παραδίδονται, ἐνῶ τοῦναντίον ἐτησίως κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα κανονισμὸν (εὗτοι) παραδίδονται πρὸς τὴν Δημωγεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπεῖαν, αὕτη δὲ μετ' ἐπαίνων παρέλαβε καὶ ὑπέγραψε τοὺς ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἐκτεθέντας ὑπὸ τῶν ἀποχωρησάντων τοιούτους. Ἐπιμένως οὐδεμίαν σημασίαν ἀποδώσατε εἰς τὰς ἀλλόθιας μερικὰς ἐκθέσεις ἐντεῦθεν τῶν καταχρωμένων μάλιστα τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτοῖς δημοσίαν σφραγίδα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Δημωγεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Μ. Ἐκκλησίαν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ παραιναιτικὰ καὶ προτρεπτικὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφορεῖται, πλὴν δὲν δυνάμεθα καὶ διὰ ταύτης νὰ μὴ καθυπεβάζωμεν τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀμετάτρεπτον βούλησιν καὶ ἀπόρασιν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξαιτουμένης ὅπως ἀπαλλάξῃ ταύτην, ἀνευ περαιτέρω κλονισμῶν καὶ ἀναβολῶν, τῶν δυνάων ἀνδρός καταθρόντος ἐφιαλτικῶς εἰς τὴν ἐπονείδιστον βαθμίδα, μέχρι τῶν ἀνηκούστων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἐντεθνικῶν καταγγελιῶν καὶ προδοσιῶν του πρὸς τὰς Ἀρχάς.

Διὰ τούτων σὺν πλείστοις ὅσοις ἁμαρτήμασιν ἐκτιθεῖσιν προγενε-
στέρας ἐξευτέλισε ὡς ἐπόμενον τὸ Ὑψηλὸν Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ὃ πε-
ριεβλήθη καὶ ἐν γνώσει τοῦ ποιοῦ τῶν παραδόσεων, ἐξεσφενδονίσθη, κρίμα-
σιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπὶ τὴν ἀγνὴν Ἀνατολήν, ἣν καὶ εὐρῶν τοιαύ-
την, ἔσπειρεν ἀφθότως τοὺς κομματισμούς καὶ διαιρέσεις ἔχων πρόγραμ-
μὰ του τὸ γνωμικὸν «διαίρει καὶ βασίλευ» ὅπως ἐσκομίση ἀφθότως
τοὺς καρπούς· φέρων δὲ τὸ ξίφος τοῦ Λαμοκλέους ἐν χερσὶ, κατήνεγκεν
οὐλὰς ἀνιάτους καὶ ρήγματα βαθέα.

Παναγιώτατε, ἄλλη ὁδὸς καὶ θεραπεία ἦν κεκλεισμένη ἀπέναντι
τοσοῦτων γεγονότων, καθικετεύμεν δ' ὅπως ρύψητε ἀτενὲς βλέμμα ἐπὶ
τῶν σολθέντων ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν καὶ τῇ ἐκ νέου συστάσει
ἐπεξεργασίας ἀνεπηρέαστου τούτων πρὸς τε τὴν ἀποχωροῦσαν Ἱερὰν
Συνόδον, ὡς καὶ τὴν συνεργουμένην, ἀπαλλάξατε ἡμᾶς ἐκ τοιοῦτου
σκανδάλου, ἀνευ ἄλλης ἀναβολῆς, προλαμβάνοντες πατρικῶς τὴν συνέ-
χειαν ποικίλων καὶ ἀναποδράστων καταστροφῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐμφορούμενοι ὑπὸ σεβασμοῦ καὶ ἐκ τοῦ
ὀφειλομένου γοήτρου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Ἀρχιερατικὴν θέσιν, καρτερινῶς
ἀπέσχομεν καταγγελιῶν δυσαρέστων διὰ τοῦ τύπου, προσδοκῶντες βάλ-
σαμον ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὅπως ἐπουλώσῃ ἀπροσκόπτως τὰς τοιαύ-
τας οὐλὰς, εἰς ἣν καὶ καθυπαβάλλομεν τὴν βαθεῖαν ἀφροσύνην τῆς ἡμε-
τέρας κοινότητος ἐπικαλούμενοι τὰς εὐχὰς Της.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1892.

(Ἐπιοται ὑπογραφαὶ Δημογεροντίας, Ἀντιπροσωπείας, Ἐμπορῶν,
Προδύοντων καὶ Βιομηχανῶν ἐξήκοντα).

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ-
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος,

Προχθὲς Κυρακὴν, τὴν 23 τρέχοντος, ἡμέραν τῆς Ὁρθοδοξίας,
ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας ἡ προσκυνητῇ μοι ἐπιστολῇ τῆς Ὑμ. Θ.
Παναγιότητος καὶ πραιναιτικῆς δὲ καὶ νοθετικῆς μᾶς κατεγοήτευσε, δι'
ἣν ἐκ ψυχῆς συχαίρω Ὑμᾶς καὶ τὴν Μ. Ἐκκλησίαν δι' ἣν πρόνοιαν
καταβάλλει ὑπὲρ τῆς κοινότητος ἡμῶν. Ἄλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτῆς
συμπεραίνω ὅτι οὐδεμίαν συναίσθησιν προξένησαν αἱ δύο ἀλλεπάλληλαι
λίαν σοβαραὶ ἀναφοραὶ μου· ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου
παρελθόντος ἔτους ἐπιδοθεῖσα τῷ ἀοιδίμῳ προκατόχῳ Σας Πατριάρχῃ
Διονυσίῳ καὶ ἑτέρα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου παρελθόντος ἐπιδο-
θεῖσα ὑμῖν φαίνεται λοιπὸν ὅτι πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν θὰ ἔγραψε βε-
βαίως καὶ θὰ δίστρεψε τὴν ἀλήθειαν ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦτος.

Σὺν τοῖς ἄλλοις εἶδον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὅτι (αἱ ἀποχωροῦντες τῶν

κοινοτικῶν πραγμάτων κατὰ συνήθειαν καὶ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς κοιότητος πρέπει νὰ παραδώσωσι τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρήσεώς των τῆς τε Ἐφορίας τῶν Σχολείων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν)· ἐπειδὴ δὲ ἡ φράσις αὕτη ἀποτείνεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐμὲ, διότι ἐγὼ ἤμην ὁ τῶς ἀποχωρῶν τῆς τε Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπαντῶ· Παναγιώτατε! Τριάκοντα σχεδὸν ἔτη ὑπηρετήσα τὴν πικρῶν μου ὡς Ἐφορος καὶ ὡς Ἐπίτροπος· ἀναχωροῦντος ὅμως τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου πρὸ δεκαετίας διὰ Μισσαλίαν, παρητήθη τότε καὶ ἀνεδέχθησαν ἄλλοι τὴν τε Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν ὅτε δὲ καὶ πάλιν πρὸ διετίας ἐλθόντος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ὀλόκληρος ἡ πόλις μὲ παρεκάλεσεν ἐν τῷ τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὅπως καὶ πρότερον ἀναδεχθῶ τὴν Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν· τέλος πάντων ὑπήκουσα καὶ πάλιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ ἐδέχθη· ὑπηρετήσα ἐν ἔτος ἀκόμη, ὅτε ἐσχάτως αὐτὸς οὗτος ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γραβριήλ, ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ κατιδὼν τοὺς κόπους καὶ μόχθους οὓς καταβάλλω ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μὲ ἐχειροτόνησεν Ἀρχόντα Δογμότην· Παναγιώτατε, ἐνταῦθα ὁ Ἐφορος εἶναι καὶ Ἐπίτροπος· ὡς τοιοῦτος λοιπὸν οὐχὶ μόον ἐν τῇ μακροχρονίῳ παλαιᾷ Ἐφορίᾳ μου ἥτις διήρκεσε τοῦλάχιστον εἰκοσὶν ἔτη παρέδωκα τακτικώτατα τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρίσεώς μου καὶ ἐπεκύριωσάν αὐτοὺς ἡ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν Ἀρχιερεῖς ἔστελλον ἀντίγραφα τῶν λ)σμῶν οἵτινες ἅμα τῇ ἐνταῦθα περιοδείᾳ των ἐξετάζοντες τοὺς λ)σμούς ἐπεκύριων αὐτοὺς, ἡ δὲ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία ἐξετάζουσα καὶ αὐτὴ μὲ ἐπέστρεψε τὸ ἐγγραφοῦν τῶν λ)σμῶν ἐσωκλείουσα καὶ εὐχαριστήριον, οὗ ἀντίγραφον ἐσωκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου· οὕτω λοιπὸν ἔπραξα καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας Ἐφορίας μου· δηλαδὴ ἅμα τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἡμέσως παρέδωκα τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρίσεώς μου εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν καὶ Δημογεροντίαν ἥτις ἐξετάσατα τὴν διαχειρίσίν μου καὶ ἰδοῦσα τὸ καλῶς ἔχειν ἐπεκύρωσεν ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἐφορίας τὴν καλὴν διαχειρίσίν μου. Τὸ βιβλίον ὃ κατέχει ἡ νέα Ἐφορία ἦν τρανὴ ἀπόδειξις τούτων.

Προσέτι ἐννοεῖται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ὅτι δῆθεν ἐγὼ κατακρατῶ χρήματα τῆς κοιότητος ἐνῶ Παναγιώτατε, σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἔχω νὰ λάβω 40,000 γρόσια, ἀναγνωρίζουσης τὸ λαβεῖν μου τοῦτο τῆς τε Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας· Ἐκέρυζα μάλιστα ὅτι ἂν κάνεις ἐπλήρωσιν ἐν καιρῷ τῆς Ἐφορίας μου ἐν μόνον γρόσιον πρὸς ὄφελός μου καὶ δὲν εἶναι παρασμέμον εἰς τὸν λ)σμόν των Σχολείων ἄς παρουσιασθῇ καὶ ὑπευθύνομαι ἀμέσως νὰ πληρώσω ἀντὶ ἐνός, ἑκατὸν γρόσια εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἐπειτα λοιπὸν ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιστολῆς σας ὅτι: οὐδεμίαν ἐδόθη σημασία εἰς τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου, διότι λέγει ἡ ἐπιστολὴ (ἀναγνωσθέντων των σχετικῶν ἐγγράφων οὐδὲν εὔρεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τὸ σοβαρόν)· φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς

Ἱεράς Συνόδου, ὅτι κάμμιαν πίστιν δὲν ἔδωκεν εἰς τὰ γραφόμενά μου, ἀφοῦ ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου εἶχον ἐγκλείσει καὶ ἀλληλογραφίαν ὄλων τῶν κατὰ καιροῦς Ἀρχιερέων οὐχὶ μόνον τῆς ἐπαρχίας Τραπεζούντος, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν, τούτο δὲ ἔπραξα ἵνα ἡ Ἱερά Σύνοδος πεισθῇ περὶ τῆς τιμῆς καὶ διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου μου ἤδη δὲ ἵνα μὲ ἀναγνωρίσῃ ἔτι κάλλιον ἐγκλείω καὶ ἀντίγραφα ἀλληλογραφίας μετὰ Πασιδῶν καὶ Βαλιδῶν ἤτοι Σουρῆ Πασιᾶ, Ἀλῆ Βέη Βαλιῆ Τραπεζούντος, Ἐμὶν Βέη, ἠδυναμην νὰ ἐγκλείσω καὶ μυριάς ἄλλας μετὰ τῶν ἐξόχων ἀγδρῶν ἀλληλογραφίας μου, ἀλλὰ χάριν συντομίας τὰ παραλείπω ἵνα μὴ φανῶ βαρετός.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ Παναγιώτατε, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος Τραπεζούντος κύριος Γαβριήλ διὰ τῶν πολυθρullήτων ἐκείνων τευχρίων του ἠθέλησε νὰ μὲ στείλῃ εἰς Φεζάν, μολοντί ἀνέγνωσα τὴν προσκυνητὴν μοι ἐπιστολήν σας, ἐν τούτοις μὴ ἱκανοποιούμενος ἐπιμένω καὶ ἐπιβεβαιῶ τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου καὶ ζητῶ ὅπως δικασθῶ κατ' ἀντιμολίαν μετὰ τοῦ Ἁγίου Τραπεζούντος εἴτε αὐτόσε εἴτε ἐνταῦθα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα ἄτινα θ' ἀποδείξω εἶναι ἰδῶ, παρακαλῶ ὅπως δικασθῶμεν ἐνταῦθα πρωτοδικῶς ἀποστέλλον τὸ Πατριαρχεῖον Ἐξαρχον. Ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ εἰσακουσθῇ καὶ αὐτὴ ἡ αἰτησίς μου, τότε παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως μοὶ δώσητε ἀδειαν ἵνα τὰ ἐνομοδίκαιά μου δι' ἄλλης ὁδοῦ τὰ ἱκανοποιήσω.

Περιμένων εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος τέκνον πειθήνιον,

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασούντι τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Σηρῆ Πασιᾶ Βαλιῆ Βαγδατίου.

Σεβαστέ καὶ προσφιλέστατε φίλε μου Καπετὰν Γεώργιε.

Ἐξαιτούμαι παρ' ὑμῶν συγγνώμην διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρως ἀπάντησίν μου εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου 90 ἐπιστολήν σας.

Τὸ τοιοῦτον, οὐχὶ ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀδιαφορίας μου προῆλθεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνεκα τῶν ἀσχολιῶν μου, αἵτινες τοσοῦτον πλεῖστα εἶναι ὥστε μοὶ καθυποβάλλουσι ν' ἀφίσω ἄνευ ἀπαντήσεως ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὴν ἐπιστολήν ἀκόμη ἐνὸς ἀνθρώπου, οἷος ὑμεῖς, περισσότερον τοῦ ὁποίου ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλον δὲν ἔχω ἀγαπήσει. Ὑγιαίνε. ὡς ὑμᾶς εἰλικρινεῖς φίλους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐραστὰς ὁ Ὑψιστὸς Θεὸς ἔτη πολλά νὰ δώσῃ. Τὸ πεπωμένον μου ἂν καὶ ἐξ ὑμῶν μὲ ἀπεμάκρυνε, μ' ὄλα ταῦτα τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην μου κίνεῖς δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς καρδίας μου.

Ὁ νῦν Ἐξοχώτατος Νομάρχης σας, ἐξαίρετος φίλος καὶ προστάτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας ὧν, βεβαίως τοὺς ὡς ὑμᾶς φιλανθρωποὺς καὶ τῆς προόδου καὶ πολιτισμοῦ φίλους ὑπολήπτεται. Πείπειμαι ὅτι, ἐν τῇ εὐτυχίᾳ τούτου ἐποχῆς, ἡ προσφιλὴς πατρίς σου θὰ εὐδοκίμησῃ περισσότερο παρά ποτε.

Ὅποτεν παρ' ὑμῶν λαμβάνω ἐπίστευσις, ὑποθέτω ὅτι εὐρίσκωμαι ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνακουφίσει ἐν τῷ παραδεισίῳ κήπῳ σας οὕτινος τὰ θέλητρα δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω.

Ἐπαναλαμβάνω νὰ σᾶς εἶπω, ζήσατε κύριε Γεώργιε, ἂν ποτε καὶ πάλιν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεθ' ὑμῶν συνέντευξις μου.

Ἐν Βυζυδαίῳ, τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1890.

Σηρῆ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἐμῆν Βέη.

Ὡ εἰκῶν φιλανθρωπίας !

Πιστεύσατε ὅτ ὁ χρόνος καθ' ὃν διέμενον ἐν τῷ ὑμετέρῳ φιλοξενικῷ καὶ εὐεργετικῷ οἴκῳ, ἡ φιλανθρωπία σας ἐν ἔργῳ μοι ἀπέδειξε τὴν τοὺς Ὀσμανλίδας χαρακτηρίζουσαν γενναιοῦτητα. Οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐνόσω ζῶ, καὶ μᾶλλον ἐνόσω ἐν ὅσῳ τῷ φθαρησμένῳ σώματός μου ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξει δὲν θέλω λησμονῆσαι τὴν φιλοξενίαν σας.

Πείσθητι ὅτι ἡ 3/4 τοῦ αἰῶνος ἀριθμοῦσα ἐκείνη φωτεινὴ καὶ ζωηρὰ ὄψις σας, ἐκείνη ἡ ἀξιόλογος ὑπέρξις σας καὶ εἰς Κύριον ὅτ' ἀποδημήσει, τὰ ἔργα καὶ τὴ μνήμη σας ἔσται αἰωνία. Τὸ μέλλον, λαμπρῶς θέλει διαδεχθῆ τὰ ἔργα σας· τοῦτο τὸ ὄνομά σας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαιωνίζον ἐν τῷ παιδίῳ τῆς γενικῆς γνώμης ὡς πραγματικὸν ἄγαλμα θὰ στήσῃ αὐτό.

Ἀρά γε, οἱ γεννήματα καὶ τὰ μόνα πρὸς τὸ ζῆν μέσα των, διὰ τῶν ὑφ' ὑμῶν ἀνοιχθέντων δρόμων ἀνευ κόπου καὶ μόχθου μεταφέροντες εἰς πώλησιν καὶ εἶτα εἰς τὰς εὐτελεῖς καλύβας των ἐπιστρέφοντες φιλόπονοι γεωργοί, ἐνόσω παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ των τοσοῦτον ἡσυχῶς μεταβαίνουνσι, δὲν θὰ εὐδαιμονήσωσιν ὑμᾶς ; βεβαίως θὰ σᾶς εὐδαιμονήσωσιν ἔπειτα ἐν τοῖς παρὰ σοῦ οἰκοδομηθεῖσιν εὐκτηρίοις, αἱ εὐλαβεῖς μητέρες μὲ τὰ προσφιλῆ τέκνα των εἰς τὰς χεῖρας, γονυλινεῖς καὶ ἐν ἀγνῇ καρδίᾳ ἐνόσω προσεύχονται τὸ ὄνομά σας δὲν θὰ μακαρίσωσι ; βεβαίως θὰ μακαρισθῇ. Ἰδοὺ ἐγὼ τοιοῦτον σᾶς ἐγνώρισα καὶ διὰ τὴν γνωριμίαν ταύτην εὐχαριστῶ τὴν τύχην μου.

Ἐν τούτοις ὑγίαινε

Ἐμῆν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1891.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἀλῆ Βέη, Βαλῆ Τραπεζοῦντος.

Ἐνδοξε Κύριε Καπετὰν Γεώργιε !

Σπεύδω διὰ ταύτης νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ

τὴν ἀξίει παινον φιλοξενίαν ἣν ἔσχον παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐν Κερασσοῦντι διαμονήν μου. Ἐπιδοκιμάζω ὡσαύτως καὶ χαλοτυγίζω ἰδιαιτέρως καὶ τὰ ἐν τῇ πατρίδι ἔργα ὑμῶν, τεκμήρια ἱκανὰ ὄντα τῆς φιλοπάτριδος φροντίδος σας, προκαλέσαντα συγγρόνως καὶ τὴν ἐμὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην σὺν τῇ τῶν πολιτῶν.

Ὡς ἀείποτε ἡ Ἱψηλὴ Κυβέρνησις προστατεύει καὶ βοηθεῖ τοὺς ὡς ὑμᾶς τὴν πατρίδα των ἀγαπῶντας ἀγαθοεργούς, καὶ ἐγὼ εἰς τὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πλοῦτον τῆς πόλεώς μας ἐνεργείας ὑμῶν δὲν θέλω λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ σας συνδράμω.

Ταῦτα καὶ σὰς ἀσπάζομαι

Ἄλῃ βέης.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 17 Αὐγούστου 1891.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκόλ. 1012 κθ' Φεβρουαρίου παραινετικὴν τῆς Ἱμ. Παναγιότητος δι' ἧς μ' ἐτιμήσατε ἀπεδεξάμενη καὶ παρπέμπω εἰς τὰς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου, 30 Νοεμβρίου καὶ 24 Φεβρουαρίου σταλείσας ἀναφοράς μου, τὰς ὁποίας παρακαλῶ ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὡς κατέδειξα ἐν αὐταῖς, προσθέτω καὶ διὰ ταύτης, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριήλ, οὐδενὸς ἐφέισθη, διαβολῶν καὶ ἀσυνειδήτων καταγγελιῶν, ὅπως ἀπ' εὐθείας ἐν τε τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, πρὸς τὸν ἐνταῦθα Καίμακάμην μας Βεκήρ Πασᾶν, Βαλῆν Τραπεζοῦντος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐν Κωνυπόλει εἰς τὸν Ταγιλιὲν καὶ Βαβαλιὲν καὶ εἰς διάφορα τμήματα διαλάβη τὸ πνεῦμα πρὸς κάλυψιν τῆς ἀσυγγνώστου πολιτείας του καὶ ὑπερορίαν μου.

Πέποιθα δ' ἀδιστάχτως ὅτι ἡ συγκληθεῖσα Νέα Ἱερὰ Σύνοδος ἐν ᾗ συγκαταλέγεται ὁ Ἅγιος Ἰωαννίνων καὶ ὁ Ἅγιος Χαλδῆας, οἵτινες γνωρίζουσι τὰ πρόσωπά τε καὶ πρέγματα δεόντως, εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ διαφωτίσωσι τὴν Ἱμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἵνα ἐπιληφθῇ τούτων πάντων.

Παναγιώτατε! Μοὶ παραινεῖτε ὅπως μεταβῶ εἰς Τραπεζοῦντα καὶ παραδώσω λησμούς Ἐφοριῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, τοῦτο μόνον ἄρκει νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἐδώσατε καὶ τὴν ἐλαχίστην πίστιν εἰς τὸς συκοφαντίας του, καθότι οἱ λησμοὶ οὗτοι ἀνὶ πᾶν ἔτος, κατὰ τὸ σύστημα τῆς διαχειρίσεώς μας, ἀναράφονται ἐν τῷ Μητρώῳ τῶν Σχολείων, κατόπιν ἐξελέγξω, «ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας» ὅτε καὶ δι' ἀντιγράφων διανέμονται ἀνὰ ἐν τῷ Ἀρχιερεῖ, τῷ ἐπιτρόπῳ Αὐτοῦ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Δημογεροντας καὶ Ἀντιπροσώπους τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν τῇ ἀποχωρήσει μου τὸν παρελθόντα Ἰούνιον καὶ τῶν ὁποίων γνήσια καὶ πιστὰ ἀντίγραφα ληφθέντα ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν Σχολείων ἐπισυναπτῶ ἀριθμητικῶς, ὅπως κατανοήσητε, ὅτι οὐδὲν ἐκκρεμὲς ὑπάρχει, μόνον δὲ μοὶ καθυστερεῖται τὸ λαβεῖν μου.

Ἐὰν δὲ μεθ' ὅλα ταῦτα, δὲν θὰ τύχω ἱκανοποίησως, καθικετεύω καὶ αὐθὺς τὴν Ὑμετέρων Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστείλῃ Ἐπαρχὸν ἀμέμπτου χαρακτῆρος καὶ δι' ἰδίας ἐντιλήψεως ἐξακρωβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων. Ἄλλως ἐξαιτοῦμαι ἑλευθερίαν, ὅπως διὰ τοῦ τυποῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων Ἀρχῶν ἱκανοποιήσω τὴν προσβληθεῖσαν ὑπόληψίν μου, φέρων εἰς φῶς τὰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτης ἐσχημίας του, ἀπεκδυόμενος οὕτω πάσης εὐθύνης καὶ συνεπιῶν.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πιστότατον τέκνον,
Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασούντι, τῇ 14 Ἀπριλίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Οἰκουμεικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε !

Πανομολογούμενον εἶναι, ὅτι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἡ πόλις καὶ ἅπανα ἡ ἐπαρχία Τραπεζούντος διήγε βίον ἡσυχόν καὶ ἤρεμον. μὴ παρασχούσα τῇ Ἐκκλησίᾳ πράγματα διὰ μητροπολιτικὰ ζητήματα. Τὸ κέντρον δὲ τῆς τε ἐπαρχίας καὶ αὐτοῦ τοῦ Πόντου οὖσα, προσῆλθε καὶ ἐκάστοτε ἀρωγὸς καὶ οὕτως εἰπεῖν προστάτις τῶν διαφόρων κοινοτήτων, διότι ἐν αὐτῇ διέπρεψαν καὶ διαπρέπουσιν ἱκανοὶ καὶ ρέχται, δυνάμενοι νὰ παράσχωσι τὰς ἐμφρονὰς αὐτῶν νομιστίας καὶ ἀνεπιδείκτους ὑπηρεσίας ὑπὲρ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου. Ὑπὸ τοιαύτην συνετὴν πολιτείαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεκυβέρνησαν τὰ τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐμφρονᾶς ὀδηγίαν προήγοντο καὶ εὐδοοῦντο τὰ πάντα, οὐσῆς συνάμα καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ἐκθύμου ἀρωγοῦ καὶ προστάτιδος.

Ὁ αἰοίδιμος Κωνσταντῖος ἄφινε τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἱκανωτέρους καὶ ἀρμοδιωτέρους, ὑποστηρίζων τὰς ὠφελίμους τῇ κοινῶνι πράξεις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν συνετελεσθήσαν τὰ σχολειακὰ, ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινοτικὰ πράγματα, ἀνακαινισθέντων ἐκ βίθρων τῶν κτιρίων αὐτῶν. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ διορισθέντος τοῦ διαπρεποῦς Ἱεράρχου Γρηγορίου Καλλίδου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, πολλὰ μὲν τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώθησαν, οὐχ ὀλίγα δ' ἐγένοντο δημόσια ὠφελίμα ἔργα. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Γρηγόριος, ὁ νῦν Ρόδου, δοὺς δυστυχῶς ἀφορμὴν ὡς ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς γέννησιν διχονοιῶν, ἀνεκίνησεν ἀτομικὰ πάθη καὶ ἐπήνεγκε κοινωνικὴν διατέραξιν ζητήσας νὰ εὐρῆ ὑποστήριξιν εἰς διάφορα στρώματα τῆς κοινῶνις. Τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐγένετο ὄμμα ὁ διάδοχος αὐτοῦ ὁ πολῦτιμος καὶ πολυμαθὴς Φιλάρετος Βαφεί-

δης, ὁ νῦν Καστορίας. Κακῆ μοίρα ὅμως διεδέχθη αὐτὸν ὁ νῦν ἀναξίως ἀρχιερατεύων Γαβριήλ. Οὗτος ἐπόμενος τῇ φύσει αὐτοῦ, ὠφελήθη ἐκ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ ἀντὶ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν ἐνοποίησην τῶν τυχόν διχονοούντων πολιτῶν, ἐπλάττει τὸ χάσμα τῆς διχοστασίας καὶ ὑπέβαλε πλειότερον τὰ πάθη μεταξὺ τῶν κατοίκων· περιεστοιχίσθη ἀπὸ εὐαριθμούς πολυτάραχους καὶ εἰσινεὶ ἐπαγγελλομένους ἰσότη· α καὶ ἐλευθερίαν, προσέβαλε τοὺς χρηστωτέρους καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὰ πάθη τῶν πρώτων δυστηρέστησε τοὺς δευτέρους. Οὕτω δ' ἔμεινε μόνος μετὰ τῶν οἰκειῶν αὐτοῦ στοιχείων ἀνενόχλητος καὶ ἀκράτητος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόθους. Τὴν αὐτὴν δημοκοπικὴν διαγωγὴν ἐδίει καὶ εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς διαφόρους κωμοπόλεις, ἀρχὴν θέμενος τῷ «διζίρει καὶ βασιλεύει». Πρωτίθμεθα λοιπὸν ἵνα θέσωμεν ὑπὲρ τὰ ὄμματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἀφ' οὗ χρόνου ἐιορισθεὶς Τραπεζῦντος ἦλθεν ἐνταῦθα. Παρατηρήθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὅτι εὗτος κατέχεται κυρίως ἀπὸ δύο πάθῃ· τὴν ἀκράτητον κλίσιν πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ εἰς τὴν ἐπίκουρον αὐτῶν χροσολατρίαν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν θεοαπαινίδα αὐτῶν ἀθηρσκειάν. Πρὸς ταῦτα τὰ πάντα θυσιάζει, οὐδὲν αἰδούμενος καὶ παρ' οὐδενὸς κωλυόμενος

Ἄρχομεθα ἀφηγοῦμενοι πρὸς ἀπόδειξιν ἐκ τῶν πολλῶν τὰς ἐπομέννας ὀλίγας αὐτοῦ πράξεις.

Α'.

Ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐφημερίους τῆς πόλεως ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τοῦ ὀφφίκια ἐκκλησιαστικά,

Εἰς τὸν παπᾶ Γεώργιον τὸ τοῦ Ἄρχιμαδρίτου,

Εἰς τὸν παπᾶ Κωνσταντῖνον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἐλευθέριον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Π. Ὀδομον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Εὐστάθιον τὸ τοῦ Σκελλίωνος,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἰωάννην Κωφῶν τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον τὸ τοῦ Ἱερομνήμονος,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον Ἱερώμενον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀξίαν τούτων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς χρηματολογίας, λαβῶν παρ' ἐκάστου ἀπὸ 5—10 λίρας. Τὸ δὲ παράδοξον, μεταξὺ αὐτῶν τιτλοφορεῖ τρεῖς Οἰκονόμους. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τοὺς χηρέσαντας ἱερεῖς προήγαγεν εἰς Ἀρχιμανδρίτας, ἄλλους Οἰκονόμους, ἄλλους Σκελλιαρίωνας, Σκευοφύλακας, Σκελλίωνας, Ἱερομνήμονας, Χαρτοφύλακας ἐπὶ χρηματισμῷ καὶ οὕτω κατεπλημύρησε τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ὀφφικιαλέου ἱερεῖς.

Β'.

Χειροτονίαι ἱερέων.

Ἐχειροτόνησεν ἱερεῖς εἰς μέρη, ὅπου ἀνάγκη αὐτῶν καμμία δὲν ὑπῆρχεν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ χρηματολογησῇ.

1. Εἰς χωρίον Κωλώνισα τῶν Σουρμενίων ἐχειροτόνησεν Ἀνδρέαν τινὰ, ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἱερεῖς μόλις ἀποζῶσιν.

2. Εἰς ἕτερον χωρίον τῶν Σουρμενίων Τζίτα, ἀριθμοῦν διακοσίας οἰκογενεῖας καὶ ἔχον τρεῖς ἱερεῖς, ἐχειροτόνησεν ἄλλους δύο, λαβὼν παρὰ μὲν τοῦ πατρὸς Παύλου λίρας 25, παρὰ δὲ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίτου λίρας 20.

3. Εἰς Ὅφιν ὑπαρχόντων ἐπαρχῶν ἱερέων, προσέθηκεν ἄλλους δύο, πατρὸς Ἰωάννην καὶ πατρὸς Πέτρον, λαβὼν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου λίρ. 15 ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου λίρ. 10.

4. Εἰς Κοβάτε, μικρὸν τι μέρος τῆς Γιομερᾶς, ἕως τριάντα ἔχον οἰκίας, σιδηρουργός τις Κωνσταντίνος, ἡλικίας 60 ἐτῶν, ἀγράμματος ὄντων, ἐπὶ πληρωμῇ 20 λιρῶν ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ἄνευ ἐνορίας.

5. Ἐν χωρίῳ Καπίκιοῦ, ἐνθα ὑπάρχει πληθὺς ἱερέων ἐχειροτόνησε τρεῖς ἄλλους, ἀνὰ 15 λίρας παρ' ἐκάστου λαβὼν.

6. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐχειροτόνησε νεανίαν διάκονον, ἄγοντα τὸ ἴσον ἔτος τῆς ἡλικίας, δ' ἀ λίρας 17.

7. Εἰς τὸ χωρίον Σιάνα ἐχειροτόνησεν ὡσαύτως νεανίαν εἰκοσαετῆ Τσανκάλογλου, εἰδωλόμορφον, διὰ λίρ 12.

8. Εἰς χωρίον Κοσμᾶ ὡσαύτως ἐχειροτόνησε νεανίαν ἱερέα, ὅστις διὰ τὴν πληρωσὴν τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν, λίρ. 15, ἐπώλησε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ

9. Ἐν τῷ χωρίῳ Γιουργενῆ, ἀριθμοῦντι 40 μόλις οἰκίας καὶ ἔχοντι δύο ἱερεῖς, ἐχειροτόνησε καὶ ἄλλον πατρὸς Γεώργιον, λαβὼν λίρ. 8.

10. Ἐν χωρίῳ Μισαρείας ἐχειροτόνησε δεκαοκταετῆ νεανίαν ἄνευ ἀνάγκης καὶ παρὰ τὰς παραστάσεις τῶν κατοίκων, ἀναφερθέντων καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, λαβὼν λίρας 26.

Πότους δ' ἄλλους ἱερεῖς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐχειροτόνησεν ἄνευ ἀνάγκης, ἐγὼδες ν' ἀπαριθμήσωμεν· ἔτι ἐξακολουθεῖ τὰ χειροτονῆ χάριν χρηματισμοῦ.

Γ'.

Παράνομα συνοικέσια.

11. Ἐν τῷ χωρίῳ Κογκᾶ συνεχώρησε τετράγαμον, Γεώργιον Καρᾶ Σαββαν, συζῶντα μετὰ γυναικὸς Ἑλισάβετ Γιοπάζογλου· ὁ νῦν Καστορίας κύρ Φιλάρετος πρὸς παραδειγματισμὸν εἶχε τιμωρήσει δι' ἐξοκλήσιασμοῦ. Ἄλλ' ὁ Γαβριὴλ δι' ἐγγράφου διαταγῆς πρὸς τὸν Ἐφημέριον τοῦ χωρίου πατρὸς Κωνσταντίνου Σοφινῶν ἐπέτρεψε τὴν μεταδίδῃ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τοῖς παρανόμοις, λαβὼν λίρ. 20, τοῦ δὲ τίως Πρωτοσυγγέλου του πατρὸς Γεωργίου Σουρμενίου λίρ. 2, τοῦ δὲ γραμματέως μετ' 2.

12. Καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κοιλᾶδ, ἐπίσης τετράγαμον συνεχώρησε Γεώργιον Ματζάρογλου μετὰ γυναικὸς καλουμένης Πελαγίας.

13. Εἰς τὸ χωρίον Φίξ τῶν Πλατάνων ἔδωκε συνοικέσιον εἰς τὸν ἀκόλουθον γάμον. Δημήτριος καὶ Πολυχρόνιος ἀδελφοὶ Καρτάσογλου, ὁ

Πολυχρόνιος έλαβεν εις δεύτερον γάμον τήν χήραν Παλάσαν, έχουσαν εκ του πρώτου αὐτῆς συζύγου υἱόν Γεώργιον, ὅστις συζεύγνυται τήν θυγατέρα τοῦ Δημητρίου Σοφίαν· δια τὸ συνοικίσιον αὐτὸ έλαβε λ. 23.

14. Ἐν Ἐξωτείχοις Τραπεζοῦντος ὁ Χαραλάμπης Λαζαρίδης νυμφεύεται τήν Στάλαν, θυγατέρα Χ' Χρήστου, δευτέραν αὐτοῦ εξαδέλφην, ἐπὶ πληρωμῇ λιρ. 25.

15. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ, Ἐλευθέριος Καζαίτης ἐνυμφεύθη ἐπ' ἀδείᾳ τήν δευτέραν αὐτοῦ εξαδέλφην, ἐπὶ πληρωμῇ 40 λιρῶν.

16. Βασίλειος Κουνταυρᾶς τούναντιόν, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνορίας, νυμφεύεται ἐν ἀλλοδαπῇ σύζυγον ἔκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ ἐπειδὴ ἤρνηθη νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν πρὸς συγχώρησιν ἐξ 20 λιρ., διατελεῖ ἔξωκκλησιασμένος.

17. Ἐν Διαφοῦντι Τραπεζοῦντος ὁ Χ' Ἠλίας Κογκαλίδης ἐνυμφεύθη εἰς β' γάμον τήν Σοφίαν, ἀδελφὴν τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου· ὁ ἐκ τῆς α' γυναικὸς τοῦ Χ' Ἠλία Κογκαλίδου Μιλτιάδης, νυμφεύεται τήν Ἑρμεφίλην, θυγατέρα τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου, δια τὸ συνοικίσιον αὐτὸ έλαβε λιρ. 25.

18. Ἐν Χολομάνᾳ χωρίῳ, ὁ Ἀμανάτογλου ἔχει πρῶτον εξαδέλφον τὸν Μετγκαλίδην· ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμανάτογλου Πολυχρόνιος έλαβε σύζυγον τήν θυγατέρα τοῦ Μετγκαλίδου ἐπὶ πληρωμῇ 25 λιρ.

19. Ἐν Κογκᾷ ὁ Σάββας Σαργιάννογλου έλαβε γυναῖκα Σωσάννην Γοργόρογλου· ἡ Σωσάννη ἔχει πρώτην εξαδέλφην Σοφίαν ἧς ὁ πατὴρ καὶ Σωσάννη ἡ μήτηρ εἰσὶν ἀδελφοί· ὁ Σάββας ἔχει υἱόν ἐκ τῆς πρώτης γυναικὸς Χρήστον, ὅστις έλαβε τήν Σοφίαν σύζυγον ἐπὶ πληρωμῇ 15 λιρῶν.

20. Ἐν Ριζαίῳ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ρωμανοῦ ὁ Εὐστάθιος Καλαϊτζίδης ἔχει θυγατέρα τήν Ἀννίτζαν· ὁ Κεσίσογλου πρῶτος εξαδέλφος τοῦ Καλαϊτζόγλου ἔχει υἱόν Γεώργιον, ὅστις ἐπὶ πληρωμῇ λιρ. 18 καὶ ἐπ' ἀδείας συζεύγνυται τήν Ἀννίτζαν.

21. Ὁ πρὸ ἡμερῶν παυθεὶς Διοικητὴς τῆς Τραπεζοῦντος Ἀλῆ Βήης, θελήσας πρὸ ἔτους νὰ νυμφευθῇ ἐν Ἀμισῷ τήν δεσποινίδα Χαρικλειαν Γεωργιάδου, εὐρῶν δὲ κώλυμα ἐκ μέρους αὐτῆς τήν θρησκείαν, ἐν μὲν τῇ Ἀμισῷ οὐδὲν ἤλπισε πρὸς εὐκολίαν του ἀπὸ μέρους τοῦ Ἁγίου Ἀμασείας, ἐνταῦθα δὲως συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Γαβριήλ, έλαβε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τήν νέαν ἐνθαρρυντικὴν, μεθ' ἣν ἐλθούσα αὐτῇ ἐνταῦθα συνεζεύχθη τὸν Ἀλῆ Βήην κατὰ τὸν τουρκικὸν τύπον. Ἐκτοτε ὁ Γαβριήλ ἐπίτρεψε ταχτικῶς νὰ ἔρχηται εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν χαρίτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ διέταξε τὸν ἱερέα Παπᾶ Πάνον νὰ τήν κοινωνήσῃ τῶν ἀγράντων μυστηρίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, δια τοῦτο βεβαίως ὁ ρηθεὶς Διοικητὴς ἐκθύμως ἐπροστάτευσεν αὐτὸν, φοβίζων τοὺς κατηγόρους του καὶ ἀσμένως ἐκτελῶν τὰς θελήσεις του, εἰς δὲ τήν Ἰψ. Πύλην θερμὰς καὶ ἰσχυρὰς συστάσεις περὶ αὐτοῦ κατὰ καιροὺς ἔκαμε, παριστάνων αὐτὸν πιστὸν εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐνάρετον κληρικόν.

Δ'.

Παράνομα διαζύγια.

Ταῦτα ἐπὶ τῶν προκατόχων Ἀρχιερέων σπανιώτατα ἐδίδοντο, εἰμὴ εἰς περιστάσεις ἀναγκαίας καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου. Νῦν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Γαβριὴλ εὐχερῶς ταῦτα δίδονται, ἀρκεῖ νὰ τῷ δοθῶσι χρήματα.

22. Ὁ Γεώργιος Κριβιλίδης ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἐνορίας Ἰταπαντῆς πρὸ διετίας συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀθ. Ἀθανασιάδου· τούτου δ' ἀποθανόντος καὶ ἀφήσας περιουσίαν τινὰ, ὁ Γεώργιος Κριβιλίδης ἀπήτησε τὸ ἀνάλογον τῆς συζύγου λίρ. 120. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ποσὸν αὐτὸ διεχειρίζετο ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος τῆς γυναίκος του Στυλιανὸς Σισκώδης καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀποδώσῃ, συνεννοεῖται οὗτος μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 25 λιρ. κατορθώνει νὰ ἐπιδοθῇ διαζύγιον ἐπὶ προφάσειν ἀβασίμοις.

23. Ὁ Γεώργιος Αὐγερινὸς, παθὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ 9 ἐτῶν δυνάμενος ὁμως ὀλικῶς νὰ διατηρήσῃ σύζυγον, συνεζεύχθη τὴν Κλειῶν Ἀκριτίδου, ἣ δὲ στέψις ἐγένετο ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐπαμεινώνδα. Ἀλλ' οὗτος ἄκρος φίλος τοῦ Γαβριὴλ ἐνήργησε καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς στέψως ἀπεστάλη ὁ Πρωτοσύγγελος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπεμάκρυναν βίᾳ τὴν νεάν, σταλεῖσαν νὰ διαμῆνῃ οὐχὶ παρὰ τῇ μητρὶ, οὐσης συμφώνου, ἀλλὰ παρὰ τινι συγγενεῖ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξεδόθη τὸ διαζύγιον με ποίαν ἀμοιβὴν ἔγινε τοῦτο ἄγνωστον.

24. Εἰς κάτοικον τοῦ χωρίου Σαμάρουζαν πρεβιθηκότα τὴν ἡλικίαν καὶ ἔχοντα ὑπερήλικα τέκνα, ἐπιθυμήσαντος δὲ νὰ συζευχθῇ νεαρὰν γυναῖκα, ἔδωκε διαζύγιον τῆς ὑπαρχούσης, ἅμα δὲ καὶ συνοικέσιον πρὸς σύζευξιν μετὰ τῆς θυγατρὸς Τσιπλόγλου ἀντὶ ρουβλίων χαρτίν. 200.

25. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ὁ Κωνσταντῖνος Ὁρφανόπουλος ἐτῶν 45 μετὰ εἴκοσιν ἐτῶν συμβίωσιν καὶ ἀπόκτησιν ἕξ τέκνων, διεζεύχθη τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συνεζεύχθη ἄλλην ἐπὶ πληρωμῇ λιρ. 35. Οἱ προκατοχοὶ Ἀρχιερεῖς ζητηθέντες δὲν ἔδωσαν διαζύγιον, εἰ μὴ ὑπαρχούσης νομίμου αἰτίας.

26. Ὁ Νικόλαος Πετρίδης Τραπεζούντιος πρὸ οὐκταετίας καὶ ἐπέκεινα συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα Παπᾶ Δημητρίου Ἱερωνύμου Σοφίαν. Συνεπείᾳ κακοβούλου τρόπου τοῦ πατρὸς ἐπῆλθε διάστασις μετὰ τῶν ἀνδρογόνων ἢ ὑπόθεσις κατήντησε μέχρι τῆς Μητροπόλεως. Ἀλλ' ὁ Γαβριὴλ κρατεῖ τὴν ὑπόθεσιν μετέωρον περιμένων τίς θὰ δώσῃ πλείονα. Ὡς μανθάνομεν τὰς θεούσας παραστάσεις καὶ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ὁ εἰρημένος Ν. Πετρίδης ἐποιήσατο.

27. Ὁ Γεώργιος Διαμάντογλου ἐκ Μεσαρέας, συζευγμένος ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ θέλων νὰ συζευχθῇ ἰεάν τινὰ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ διαζεύγνεται τὴν ὑπάρχουσαν· συζεῖ δὲ μετὰ παρανόμου, πληρώσας τῷ Γαβριὴλ λίρ. 28.

28. Ὁ Μιχαὴλ Πολίτης Κερασούντιος, ἔλθων εἰς ἔριδα μετὰ τῆς συζύγου του Ὀλυμπιάδος ἕνεκα ἀπαιτήσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ διαζεύγνυται τὴν σύζυγόν του ἐπὶ πληρωμῇ 40 λιρῶν, ἐξ ὧν τὰς μὲν 30 ἔλαβεν, ἕνεκα δὲ τῶν λοιπῶν 10 δὲν ἐπέτρεψε τὸν Μιχαὴλ νὰ συζευχθῇ μεθ' ἐτέρας.

29. Τὸν Ἐλευθ. Καμπούρογλου ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, διέζευξεν ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χαρικλείας ἄνευ ἀφορμῆς, λαβῶν λίρ. 25.

Ε'.

Διὰφορα.

Ἐπιζητεῖ καὶ ἀνασκαλεῖται διαθήκας εἰς τε ὑποθέσεις παλαιὰς ἢ ἐπιλαμβάνεται ἐκκρεμεῖς καὶ οὕτω δημιοσυργῶν βάσεις, προκαλεῖ ἐρεθισμοὺς μεταξὺ τῶν ἑνδιαφερομένων μερῶν ἵνα πορίζηται χρήματα.

30. Ἐν Κερασούντι ἀνεσχάλευσε τὴν περιβόητον διαθήκην τοῦ λεγομένου Παυλίδου, καθὼς καὶ ἐπελήφθη τῆς τοῦ Ἐλευθεριάδου, ὧν αἱ ἐκδόσεις εἶναι γνωστὰὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῆς κοινότητος Κερασούντος.

31. Ὁ Γρηγόριος Σαβουλίδης πρὸ ἐτῶν ἀποθανὼν ἐνταῦθα, ἀφῆκε διαθήκην ἀλλόκοτον ἐπικυρωθεῖσαν ἐν τῷ ρωσικῷ προξενεῖῳ ταύτην αἱ θυγατέρες του προσέβαλλον· ἡ δὲ τοπικὴ ἀρχὴ ἀεγνώρισε τὰ δίκαιά των καὶ παρεχώρησεν αὐταῖς τὴν περιουσίαν. Ἄλλ' ὁ Γαβριὴλ συνεννοήσας μετὰ τῶν ἐκ τῆς διαθήκης ἑνδιαφερομένων ζένων ἀνασκαλεῖται τὴν διαθήκην, συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν διὰ λίρ. 50 καὶ τὴν ὑπόθεσιν φέρει ἐνώπιόν του· ἐκδίδει ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν φυσικῶν κληρονόμων.

32. Ὁ Δαμπριανὸς Παπαδόπουλος ἀποθανὼν πρὸ χρόνων ἀφῆκε περιουσίαν σπουδαίαν εἰς τοὺς υἱοὺς του Παντελῆν καὶ Χρῆστον. Τούτων ὁ πρεσβύτερος Παντελῆς διαχειριζόμενος τὴν περιουσίαν, παρέχει ὑποψίαν εἰς τοὺς συγγενεῖς, ὅτι θ' ἀποκληρώσῃ τὸν Χρῆστον παθόντα τὰς φρένας. Ἐπὶ τούτῳ διὰ τῆς ἐξουσίας παρεμβάντες, κατῴρωσαν νὰ πείσωσι τὸν Παντελῆν, ἵνα συνταχθῇ ἔγγραφον ἀπαριθμῶν ὅλην τὴν περιουσίαν καὶ κληρῦτων, ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ ὀρίζον ἐπιτηρητὴν συμπεφωνημένον ἐκ τῶν συγγενῶν τὸν Δημήτριον Τεζαψίδην. Τὸ εἰρημένον ἔγγραφον πρωτοκολλημένον καὶ ἐπιχευρωμένον ὑπὸ τοῦ νῦν Ρόδου κ. Γρηγορίου καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἑνδιαφερομένων ἔμενε παρὰ τῷ Δημ. Τεζαψίδῃ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἄλλ' ὁ Παντελῆς θέλων νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ ἔγγραφον, ἵνα μὲν μόνος καὶ ἀνεξάρτητος διαχειριστῆς καὶ κύριος τῆς περιουσίας, ἀφοῦ διὰ ποικίλων τρόπων ἐφρόντισε ν' ἀποσπάσῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην καὶ δὲν ἠδυνήθη, κατέφυγεν εἰς τὸν Γαβριὴλ, μεθ' οὗ εὐκόλως ἦλθεν εἰς συνεννόησιν ἐπὶ πληρωμῇ 250 λιρῶν. Ἐπομένως ἐπεχείρησεν ὁ Γαβριὴλ καὶ τέλος κατῴρωσε νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην δολίως, δοὺς αὐτῷ ἀπόδειξιν διὰ 5 ἡμέρας, μεθ' ἧς νὰ τῷ ἐπι-

στρέψη αὐτό. Ἄλλ' ἤδη παρῆλθον 16 μῆνες καὶ ὁ μὲν ἀπατηθεὶς Δ. Τεζαψίδης ζητεῖ ματαίως τὸ ἔγγραφο, ὁτὲ μὲν μέσον Δημογεροντίας ὁτὲ δὲ κατ' εὐθεΐαν· ἀλλὰ τοῦτο εὐρίσκεται ἤδη ἐν χερσὶ τοῦ Παντελῆ, μεθ' οὗ ὁ Γαβριήλ συνδέσει καὶ σχέσεις στενωτέρας, βαπτίσας καὶ τέκνον αὐτοῦ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας.

33. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου πρὸ διετίας σκανδαλωδῶς διέταξε τὸν Παπᾶ Ἀπόστολον λειτουργοῦντα νὰ ἐκδυθῇ τὰ ἱερατικά αὐτοῦ ἄμφια καὶ νὰ δώσῃ αὐτὰ τῷ Παπᾶ Ἰωάννῃ Λευίτῃ τῷ εὐνοουμένῳ του· δις δὲ δέχοφε τὴν ἱεράν λειτουργίαν καὶ κατηγορηματηρίου λόγους κατὰ τοῦ Παπᾶ Ἀποστόλου καὶ ἄλλων πολιτῶν ἀπήγγειλε καὶ ὀργιαζόμενος ἐτελείωσε τὴν λειτουργίαν ἀσεβῶς.

34. Ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Λευίτης, ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφημερεύσας εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἐγένετο πολλὰκις σκάνδαλον ἐν τῇ ἐνορίᾳ καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει. Δι' αὐτὸν ὁ αἰοίδιμος Κωνσταντῖνος κατεμνήθη εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωτακίμ τοῦ Β' καὶ μικροῦ δεῖν ἐπαύετο τῆς ἐπιρχίας του. Ἄλλ' ἡ Μ. Ἐκκλησία περιορίσθη νὰ φέρῃ εἰς Κων(πολιν τὸν εἰρημένον Παπᾶ Ἰωάννην κρατήσας αὐτὸν ὡς ἐξόριστον ἐπὶ μῆνας. Κατόπιν τῇ παρακλήσει τῶν πολιτῶν ἐπανήλθεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ὄρον νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς Μητροπόλεως. Ὁ εἰρημένος Παπᾶ Ἰωάννης δὲν ἔμεινε ἡσυχῆ καὶ ἐπὶ τοῦ κύρ Γρηγορίου Καλλίδου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, ἤγειρεν ὀχι μικρὰς ἐνοχλήσεις κατ' αὐτοῦ συνεννοηθεὶς μετὰ συγγενοῦς αὐτοῦ ὀμοτρόπου Σ. Μελίδου. Τὴν αὐτὴν σκανδαλώδη διαγωγὴν ἔδειξε καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν Ρόδου, λαβὼν μέρος σκανδαλώδεις εἰς τὰ περιστατὰ ἐκεῖνα. Τῆς τοιαύτης σκανδαλώδους διαγωγῆς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε, νὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ διάδοχος αὐτοῦ, ὁ νῦν Καστορίας κύρ Φιλάρτος, ὅστις καὶ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλος νὰ τὸν κατεμνήθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετ' ἐπισήμων κατηγοριῶν ἀβηρησείας καὶ ἀσεβείας. Ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία προέβη εἰς τὸ νὰ καλέσῃ αὐτὸν εἰς Κων(πολιν ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν ἐπαξίως. Τότε παρέβη εἰς τὸ μέσον ὁ Γαβριήλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 100 λιρῶν, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος Λευίτης καὶ ὁ γυναικάδελφος τούτου Μελίδης, ἔδωκεν ἐγγύησιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Γαβριήλ καὶ παραλαβὼν αὐτὸν μετέφερον ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἔχει αὐτὸν ὑπὸ τὴν διηνεκῆ προστασίαν του πρὸς δυσαρέσκειαν τῶν ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

35. Ὁ Παπᾶ Εὐστάθιος ἐκ τοῦ χωρίου Μέσωνα τῆς Γιομουρᾶς καταγόμενος ἐκ τῶν κρυφῶν χριστιανῶν καὶ μὴ ἔχων ἡσυχίαν ἐκ τῶν συντοπιτῶν καὶ συγγενῶν αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς θρησκείας του, κατέφυγεν εἰς τὸν Γαβριήλ ζητῶν προστασίαν. Οὗτος ἐπὶ πληρωμῇ 50 λιρῶν παρέλαβεν αὐτὸν ὡς Πρωτοσύγγελλον του, ἵνα οὕτω μὲν ἀνεπηρέαστος ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Ἄλλ' ὁ ρηθεὶς Παπᾶ Εὐστάθιος ἐπιβαλλόμενος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τοὺς ἐναντίους, ἐξηρέθισε τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου δούς καὶ 20 λίρας, ἐχειροτόνησε τὸν πρεσβύτερον υἱὸν του ἱερέα, ὃν μεταβὰς τελευταῖον ἵνα ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ χωρίον του, ὡς Πρωτοσύγγελος τοῦ Γαβριήλ, προεκάλεσε τὸν

οικτρὸν θάνατόν του. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Γαβριὴλ διὰ χρήματα γίνεται αἷτιος τῆς καταστροφῆς τοῦ Παπᾶ Εὐσταθίου.

36. Ἀπέναντι τῶν παθῶν του οὐδὲν ὄσιον καὶ ἱερὸν ἔχει· τὰ πάντα ἀποτολμᾷ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πράξεών του. Ἴνα ἐκδικηθῆ τὸν Γεώργιον Γωνσταντινίδην καὶ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους ἐντίμους πολίτας Κερασούντιους, διότι αὐτοὶ ἤλεγξαν αὐτὸν ἵνα μὴ σφετερισθῆ χρήματα Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, ἐπισήμως κατήγγειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν, τὸν μὲν Γεώργιον Κωνσταντινίδην ὡς ὑποκλέψαντα γαίας κυβερνητικὰς, ἐφ' ὧν ἔκτισεν Ἐκκλησίαν καὶ Σχολεῖον, πρὸς δὲ μεταπεμφόμενον ἐκ τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἐπαναστατικούς· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους, ξένοι ὑπήκοοι ὄντες, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀναμιγρῦνται εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Τὴν αὐτὴν καταγγελίαν ἔκαμε καὶ ἐνταῦθα ἀνεπισήμως ἐναντίον ἐντίμων πολιτῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὰς βλαβερὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος συνεπειὰς τῶν τοιούτων προδοσιῶν του.

37. Τὸν Παπᾶ Γεώργιον ἐκ τοῦ χωρίου Καρλῆκι, τὸν ἐπιτελείσαντα πρὸς τετραετίας τὴν παράνομον ἀπείρην τοῦ Μελίδου, ὅτε ὁ Παπᾶ Ἰωάννης ἦτο ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ νῦν Ρόδου, καὶ ζῶντα ἐν διηνεκεῖ μίθει, κατ' ἀρχὰς ὁ Γαβριὴλ καθήρσε τῆς ἱερωσύνης, μετ' οὐ πολὺ ὁμως ἐξευμενισθεὶς διὰ τοῦ χρυσοῦ διώρισε αὐτὸν ἐφημέριον εἰς τὸ χωρίον Ἀγρίδ. παρὰ τὰς ἐντόγους παραστάσεις τῶν κατοίκων.

38. Ἄνευ φόβου ἢ συστολῆς δεικνύει ἀδιαφορίαν καὶ ἀνευλάβειαν φανερὰ ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔξω αὐτῆς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν ἔθιμα καὶ θεσμούς· φέρεται κατὰ τὰς τελετὰς ὡσεὶ ἦτο ἐν τῇ αἰθουσῇ τῆς οἰκίας του, ἀσμένως δὲ καὶ ἐπιμόνως διατηρεῖ σχέσεις μετὰ ἑτεροθρήσκων τοιαύτας, εἶαι δὲν ὑποκρύπτουσι τὰ ἄθρησκα αὐτοῦ αἰσθητά. Ἐπὶ ἐν ὀλόκληρον ἔτος τὴν ἀνιψιάν του Μαρίκαν εἶχεν ὑπότροπον ἐν τῷ σχολείῳ τῶν δυτικῶν καλογραιῶν, διὰ νὰ ἐκμάθῃ δῆθεν τὰ γαλλικά· περὶ αὐτοῦ οὐκ ὀλίγος πάταγος ἐγένετο εἰς τὸν τύπον τῶν Ἀθηνῶν.

39. Καταλύει τὰς νηστείας φανερὰ καὶ ἀμερίμως ἐνταῦθα καὶ ἔξω κατὰ τὰς περιόδους του· διάγει τὸν καιρὸν του καὶ κυρίως τὰς νύκτας, ἀσχολούμενος εἰς τυχερὰ παιγνίδια καὶ διασκεδάσεις τρώγων καὶ πίνων πολλάκις μέχρι πρωίας. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει πρὸς τῆς καταστάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς τε πόλεως καὶ ἐπαρχίας ἐν αἷς ἐπικρατεῖ ἀταξία καὶ πολλαὶ ἐλλείψεις. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῶν ἱερῶν, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν πληρεστάτῃ ἀμαθείᾳ καὶ ἀταξίᾳ· πλὴν δὲ τούτων καθ' ἑκάστην χειροτονῶν ρίπτει πολλοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Σχολείων. Οὐδεμίαν προσοσίαν παρέχει εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ· προσωπικὰς μόνον διατηρεῖ μετὰ τοῦ διοικητοῦ σχέσεις.

40. Τὰ πάντα διεξάγονται ἐν τῇ Μητροπόλει διὰ χρηματολογίας καὶ περὶ χρηματολογίας. Τοιαύτη εἶναι δυστυχῶς ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας, λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητος. Ἐν συντόμῳ ἀφ' ἧς ὥρας ἐπά-

τησεν ἐνταῦθα ὁ Γαβριήλ, ἀκράτητος ἐπεδόθη εἰς παρανόμους πράξεις, μὴ ἀρμοζούσας εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ εἰς βίον ἄσωτον, ὡς ἀφηγήθημεν ἀνωτέρω ἐν ἐκτάσει, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πράττη τὰ αὐτὰ μέχρι σήμερον καὶ χεῖρονα τούτω·

Ταῦτα, παναγιώτατε, βλέποντες καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν αἰσθανόμενοι ὑπερβολικὴν θλίψιν καὶ λύπην, ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἐν ἐκθέσει νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Ἰμ. Θ. Παναγιότητος. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἀναγινώσκουσα Αὕτη τὴν παροῦσαν, θέλει αἰσθανθῆ καὶ Αὕτη βεβύτατον ἄλγος ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς.

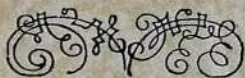
Ὁ ἐνταῦθα βίος του εἶναι ὁμοιος καὶ ἀπαράλλακτος, ὅπως ὑπῆρξεν ἐν Βάρνη, ὅθεν ἔνεκα καταχρήσεών του ἐδιώχθη ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας του. Ἐπίσης ἐν Κων)πόλει ἐπὶ τῆς Πρωτοσυγγελίας του ἐπὶ τοῦ αἰοδίου Ἰωακείμ τοῦ Δ' ὅθεν ὡσαύτως ἀπεπέμφθη. Παρομοίως ἐν Αἴξ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς μαθητείας του, ὅπου ἐν τελείᾳ παραλυσιᾷ διεβίωσε. Περὶ τούτων δὲν θέλομεν κάμει λόγον ἐπιβαρύνοντες τὴν Ἰμ. Παναγιότητα μὲ τὴν ἐπανάληψιν πασιγνώστων γεγονότων. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ υποβάλλομεν Αὐτῇ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν σταλεῖσαν ἐκ Βάρνης παρὰ φιλοπάτριδος πολίτου πρὸς τὴν ἐνταῦθα κοινότητα ἐκ τῆς ὁποίας θέλει βεβαιωθῆ ἡ Ἰμ. Παναγιότης τὴν πλήρη ὁμοιότητα τοῦ βίου του. Ὅντως αἶσχος καὶ ὄνειδος εἶναι ἐπὶ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος τοιοῦτος ἄνθρωπος νὰ ᾔναι καὶ νὰ λέγηται Ἀρχιερεὺς Χριστιανῶν.

Ἐποβάλλοντες τῇ Ἰμ. Παναγιότητι τὸ παρὸν ὑπόμνημα, οὐδὲν ἀξιοῦμεν παρ' Αὐτῆς, εἰ μὴ ἐν μεγίστῃ ψυχικῇ ὀδύνῃ ἐκτελοῦμεν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ καθήκοντα τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, ἐφίνοτες τῇ Ἰμ. Παναγιότητι νὰ πράξῃ τὸ δέον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας καὶ ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιὰν διατελοῦμεν μετὰ σεβασμῷ, τέχνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἀπριλίου 1892.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ Δημογερόντων, Ἀντιπροσώπων, Προϋχόντων, Ἐμπόρων, Ἐπιστημῶν, Βιομηχάνων κλπ).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020823

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ